

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΚΟΩΣΗ ΤΟΥ 44^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΣΚΕΥΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 135

Αναζητήσατε τη γυναίκα στις νέες φεστιβαλικές ταινίες.

του Σωτήρη Ζήκου

Στις πρώτες ή τις δεύτερες νέων κινηματογραφιστών απ' όλον τον κόσμο ή στις ταινίες τελευταίας σοδείας παλαιότερων δημιουργών. Όπως τη **Μανού**, τη μόνη που επέζησε από την πτώση ενός αεροσκάφους και πέντε χρόνια μετά, σε μια μικρή πόλη της Αυστρίας, εξακολουθεί να επιδρά στους κύκλους των ανθρωπίνων σχέσεων σαν την πεταλούδα στη θεωρία του Χάους. Την **Κάλκι** που, πουλεμένη από τον πατέρα της, θα παντρευτεί πέντε αδελφία σ' ένα χωριό "χωρίς γυναίκες" στην Ινδία. Την **Σαρλότ** και τη **Νίβον** που μαζί με τον Πολ θα ζήσουν μια ιστορία αγάπης που την ορίζει ο θάνατος, στη Γαλλία. Την **Λάουρα** που η αδελφή της **Σάρα** και τα δύο παιδιά της είναι η αληθινή της οικογένεια, στην Πορτογαλία. Την 17χρονη **Έμα** που αναζητεί την ευτυχία στην εναλλαγή ερωτικών συντρόφων, στην Τσεχία. Στη φυλακισμένη για αντιστασιακή δράση **Ειρήνη**, στην Ελλάδα την εποχή της χούντας. Στη **Λίλη** που θα βρεθεί αντιμέτωπη μέσα στο σπίτι της με την 23χρονη αλλοδαπή **Ιρίνα**. Στην **Εμέ** που μαζί με τον **Άλεξ**, μέσα στον οίστρο του ερωτικού τους πάθους, θα δοκιμάσουν τα όριά τους, στην Κοπεγχάγη. Στα μουσικά που κρύβει το παρελθόν της 40χρονης χήρας **Άισα**, στο Πακιστάν του 1979. Στη διπλή ζωή της **Κιάρρα**, μέλους των Ερυθρών Ταξιαρχιών στο περιστατικό με τον Άλντο Μόρο. Αλλά και στις **Ρόζα Μαρία** και **Μαρία Ζοάνα** στη μεγάλη κρουαζιέρα του Ολιβέιρα και στις **μαντάμ Χ** και **Μαρί** στην ιστορία του Ζακ Ριβέτ. Και σε πολλά ακόμη ονόματα γυναικείων χαρακτήρων από διαφορετικές χώρες κι εποχές. Όπως η **Τζιόρτζια** (Ιταλία), η **Ειάο Νου** (Κίνα), η Ταϊλανδέζα **Νόι**, η **Κάπα** (Ολλανδία), η **Ίρις** (Ισλανδία), η **Ατσούκο** (Ιαπωνία), η **Ιζαμπέλα** (Γερμανία), η Πολωνή **Εύα** (στην Αυστρία), η **Μασσούμ** (Ιράν το 1970), η **Νοκρέ** (Αφγανιστάν), η **Ράζα** (Μαρόκο), η **Ίβα** και η **Μαρία** (Κροατία), η **Ρούφι** (Βουλγαρία), η **Μάιρα** και η **Ίντρα** (Καζακστάν), η **Μίρα** (Ταϊβάν), και άλλες. Ονόματα που σε μια πρώτη αναφορά δεν λένε τίποτα αλλά αποκτούν σάρκα και μορφή και χαρακτήρα μόλις οι ιστορίες τους προβληθούν στην οθόνη του φεστιβάλ. Μέσα από κοινά ή και παράλληλα προγράμματα που, όπως κάθε χρονιά, δίνουν το στίγμα της εποχής. Αναζητήσατε τη γυναίκα.

CHERCHEZ LA FEMME

Οι περισσότερες ταινίες του επίσημου Διαγωνιστικού
ήματος έχουν κεντρικό τους θέμα τη γυναίκα· είναι
οτρέτα γυναικών. Δείχνουν τη θέση της γυναίκας, το
αρξιακό της άλγος, τις χαρές και τις λύπες της, την
αιτερότητα και τον αιώνιο αγώνα της για ευτυχία σε
α κοινωνία-παγίδα. ”

Μιχάλης Δημόπουλος

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

- 3** *Zatoichi, o τυφλός Σαμουράι* του Τακέσι Κιτόνο, η ταινία έναρξης του 44ου Φεστιβάλ στις 21:00 στο OLYMPION RENAULT
- 5** Οι σημερινές προβολές ταινιών των Οτάρ Ισοελιόνι και Ζοσού Σεζάρ Μοντιέρο και *Last life in the universe* στο 2003: Κορυφαίες Στιγμές
- 6** Έκτο αντίδοτο στο σινεμά του pop-corn η φετινή επιλογή των Νέων Οριζόντων και οι ταινίες της ημέρας
- 7** Τους πρωτοεμφανιζόμενους σκηνοθέτες του παγκόσμιου ανεξάρτητου κινηματογράφου παρουσιάζει ο Δημήτρης Εϊπίδης
- 9** Ο Μιχάλης Ρέππας μας λέει πώς καταγράφει από απόσταση τις ανθρώπινες πράξεις στο *Θεγόνο*
- 10** Οι βραβευμένες ταινίες του Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους της Δρόμης και δύο εκθέσεις
- 11** Πετροσπεκτίβα στην τέχνη του Νίκου Παναγιωτόπουλου με τη λοξή ματιά και ειρωνία
- 13** Αντισυμβατικότητα και σπουχιά είναι τα δύο κρίσιμα μεγέθη του φετινού Φεστιβάλ, μας λέει ο Μιχάλης Δημόπουλος
- 15** Εξόριστοι και μετανάστες στις Μοτιές στα Βαλκάνια και *Ο Νίκι και ο Φλο* του Λουσιέν Πιντιλιέ, η ταινία της ημέρας
- 16** Ανακαλύπτοντας μια νέα κινηματογραφική άπειρο στα Αστέρια της Στέφανς και οι ταινίες της ημέρας

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Ο γουρλομάτης ψαράς που τα βλέπει όλα στο Φεστιβάλ...

χώρο μεταξύ των θέσεων και της οθόνης, ακριβώς επειδή πάντα προηγούνταν οι κάτοχοι εισιτηρίου. Ακόμη πονάει ο αυχένας μου.]

• Η σινεκάρτα φέτος έχει το αγαπημένο μου χρώμα: Ένα πορτοκαλί εξωτικό και ζουμερό. Το bar code όμως που σπάει τη μονοχρωμία, εμένα γιατί με κάνει να αισθάνομαι σαν ώριμο εσπεριδοειδές έτοιμο προς κατανάλωση. Δεν είμαστε δα και σε σου-

Τζο! Δεν είμαι ο Φοίβος, ούτε η Αθηνά. Είμαι η μασκότ του Φεστιβάλ. Σε στάση νυχτερίδας.

μένους καρτο- κάπηλους (sic), που είτε από αφραγκία, είτε από αγνή ιδεολογία, κατέφευγαν την τελευταία στιγμή σε φίλους φωτογράφους

για να τους εξασφαλίσουν το κλειδί του παραδείσου. Τόσο πολύ εξευρωπαϊσθηκε το Φεστιβάλ; Μα εδώ είναι Βαλκάνια, δεν είναι παιξε- γέλασε! Δεν έχουμε συνηθίσει σε τόσο οργάνωση και σε τόσο επιφυλακτικότητα. Oh, the times, they are a-changin'...

Σήμερα τα Εισόδια της Θεοτόκου. Και του Φεστιβάλ.

• Να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα από την αρχή για να μην υπάρξουν παρεξηγήσεις: Είμαι μεν το ανθρωπάκι της αφίσας, δε θα ήθελα όμως ποτέ να με αντιμετωπίσετε απλώς σαν αυτό. Είμαι ένα αυθύπαρκτο ον με προσωπικότητα και πλούσιο εσωτερικό κόσμο. Μη δίνετε σημασία στο ότι με κολλήσανε σε όλα τα σημεία της πόλης, απ' τα καρτοτηλέφωνα και τους κάδους των σκουπιδιών μέχρι τις βιτρίνες των καταστημάτων. Κατά βάθος είμαι ένας από σας. Είμαι μαζί και ένα Τρίτο Μάτι, είμαι πανταχού παρών - και τα πάντα πληρώνω. Κι όποια μικρή λεπτομέρεια υποπέσει στην αντίληψή μου και μπορεί να κάνει τη μέρα σας διαφορετική, θα σας την επισημαίνω. Δεν είναι υπόσχεση. Είναι απειλή.

• Κι όσο κι αν δε θέλω να το σκέφτομαι, το Φεστιβάλ θα γίνει το κέντρο της ύπαρξής μου. Αυτό, το δεκαήμερο θα αισθάνομαι λιγότερο μόνος. Θα ξεχάσω για λίγο τη ρουτινιάρικη δημοσιονομική μου καθημερινότητα. Θα προσοπιστώ με θάρρος το δικαίωμα μου στην αυταπάτη: Την ψευδαίσθηση πως βλέποντας πέντε ταινίες τη μέρα θα κάνω την υπέρβαση και θα ταξιδέψω σ' άλλους κόσμους (aka: Η Μεγάλη Απόδραση). Την ψευδαίσθηση πως θα τραβήξω την προσοχή πολλών ανθρώπων έτσι όπως θα στέκομαι με το λουστρασιόν κουστούμι μου στις προβολές. Αν είμαι τυχερός, μπορεί και να με αγγίξει φευγαλέα κάποια διασημότητα ή κάποια αιθέρια ύπαρξη.

• Τι; Αν υπάρχουν άνθρωποι που αντιμετωπίζουν τόσο ωφελιμιστικά την τέχνη; Εσείς τι λέτε; «Ζουν» ανάμεσά σας!

• Φέτος οι χώροι του Φεστιβάλ σχηματίζουν στο χάρτη της πόλης ένα τρίγωνο: Λιμάνι- Ολύμπιον- Αριστοτέλειον. Κάτι σε τρίγωνο των Βερμούδων μου θυμίζει, όποιος μπαίνει σε αυτό δεν ξαναβγαίνει, κάτι μεταφυσικό παίζει στην ατμόσφαιρα και τους ρουφάει όλους.

• Το Αριστοτέλειον, βέβαια, θα φιλοξενήσει μόνο τους θεατές που θα έχουν προμηθευτεί τη σινεκάρτα τους. Ας μη βιαστεί κανείς να μιλήσει για διακρίσεις: Μέχρι τώρα οι κάτοχοι κάρτας μπορούσαν να κλείνουν εισιτήρια μόνο για την επόμενη μέρα, και βρισκόταν πάντα στη δυσάρεστη θέση να διαπιστώνουν κάθε φορά πως είχαν όλα εξαντληθεί μέρες πριν. [Πριν δυο χρόνια, στα Τραγούδια απ' το Δεύτερο Όροφο, όλοι οι κάτοχοι σινεκάρτας την έβγαλαν στον κενό

Ζουν ανάμεσά μας, σαν φαντάσματα, χωρίς να έχουν ιδέα ότι γίνεται ένα Φεστιβάλ, έχουν μείνει στα παλιά. Αλλά εγώ τους βλέπω... εκείνοι όχι.

φασάκι... μόλις την τελευταία εβδομάδα, προκαλώντας μια κάποια ταλαιπωρία στους κύκλους των σινεφίλ που είχαν ήδη βγάλει μια παραδοσιακή «lo-fi» κάρτα...

• ...αλλά κυρίως μια αναστάτωση στους κύκλους όλων όσων επέλεγαν μέχρι πέρσι την πλάγια οδό. Τους αγαπη-

περμάκετ (!!!). Μάλιστα αυτή η μετάβαση σε μια πιο ψηφιακή και σύγχρονη αποφασίστηκε μόλις την τελευταία εβδομάδα, προκαλώντας μια κάποια ταλαιπωρία στους κύκλους των σινεφίλ που είχαν ήδη βγάλει μια παραδοσιακή «lo-fi» κάρτα...

Να, φέτος στο festival shop πουλάμε και γυαλιά! Μετά φταίει ο Πρόεδρος που λέει ότι γίνουμε σουπερμάρκετ;

• «Δεν έκανα ποτέ πολιτικές ταινίες. Προσπάθησα να κάνω α-σοβιετικές ταινίες». Τάδε έφη Οτάρ Ιοσελιάνι, πρόεδρος και της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής. Μα κύριε Ιοσελιάνι, και μόνο το τελευταίο δεν υποδηλώνει μια πολιτική

στάση; Στο κάτω κάτω για να ασχοληθείς με ένα θέμα είναι ανάγκη να μιλήσεις απ' ευθείας γι' αυτό. Αλλά τι Μας έχετε αποδείξει πως έχετε καλύτερα πως η δύναμη της τέχνης βρίσκεται πάντα στο δεύτερο επίπεδο ανάσας. Και γι' αυτό σας αγαπάμε, ασχέτως του ότι καμιά ρά μας ψαρώνετε έτσι. Και γι' αυτό θα προσπαθήσουμε ξαναδοούμε όσες περισσότερες ταινίες σας μπορούμε από τις δεκαέξι που περιλαμβάνει η ρετροσπεκτιβα.

• Μιλώντας για αφιερώματα, μια εντυπωσιακή κίνηση φετινού Φεστιβάλ είναι ο προσανατολισμός στον κινηματογράφο των πρώην σοβιετικών Δημοκρατιών (Καζακστάν, Κιργιστάν, Τατζικιστάν, Ουζμπεκιστάν). Το σχετικό αφιέρωμα φέρει το λυρικό τίτλο «Αστέρια της Στέπας» (πως, ο «Λύκος της Στέπας»; Το «Λυκόφως των Θεών της Στέπας»;). Καλά θα κάνουμε βέβαια να προσδιορίσουμε πτα και πού βρίσκονται ακριβώς αυτές οι χώρες στο χάρτη. Αν διανοηθεί κανείς να ισχυριστεί πως ξερίζει και τις πετούσες, θ' αρχίσουν να πέφτουν και στοιχήματα.

• Άλλα αφιερώματα σε σκηνοθέτες είναι αυτά στον W. Kar Wai (πως είναι το ευχαριστώ στα κινέζικα - γιατί αυτό θα ήθελα να του πω αν ερχόταν) και στον Joao Cesar Monteiro, στο σπουδαίο αρετικό του Πορτογαλικού σινεμά, αλλά και στο γνωστό σε όλους (θέλω να πιστεύω) Νίκο Παναγιωτόπουλο.

• Μπορεί τα αφιερώματα να σου διδάσκουν ιστορία, αλλά τα διαγωνιστικά τμήματα είναι αυτά που τη γράφουν (τι με τι χρώμα γραμμάτων, αυτό παίζεται). Στο ξένο διαγωνιστικό συμμετέχουν 14 ταινίες - εκ των οποίων οι δύο είναι ελληνικές...

• ...ενώ στο ελληνικό διαγωνιστικό 26. Από αυτές κάποιες είναι γνωστές στο ευρύ κοινό, καθώς έχουν ήδη προβληθεί στις αίθουσες. (ΜΗΝ με ρωτήσετε για την ΠΟΛΙΤΙΚΗ κουζίνα. Ρωτήστε κανά συνδεδεμένο απ' τη δουλειά που θα την είδε συν γυναιξί και τέκνοις για να σας αφηγηθεί γλαφυρά τις εντυπώσεις του).

Νόμις πάλι, πάνω από την τούρτα, στη γωνιά του Τερκενλή. Φάτε μάτια ψάρια του ψαρά και τα γλυκά του Φεστιβάλ.

• Η ταινία έναρξης, το Zatoichi, δεν είναι βόας, δεν είναι κροταλίας, δεν είναι η ασ του Καμπαμαρού ή μάρκα ηλεκτρικής συσκευής: Είναι η τελευταία ταινία του Τακέσι Κιτάνο, βασισμένη στη θρυλική ιστορία του ομώνυμου τυφλού σαμουράι που κέρδισε στο Φεστιβάλ Βενετίας την

βραβεία κοινού και σκηνοθεσίας. • Ο ίδιος ο σκηνοθέτης δηλώνει πως θέλει στην ταινία του να δείξει πως ρόλος του Zatoichi είναι να πολεμά, ολος του Κιτάνο είναι να συνεχίσει να γυρίζει ταινίες για προσπαθεί να αλλάξει την κοσμοθεωρία του κοινού. Ρόλος μας είναι να απολαμβάνουμε την κινηματογραφική εμπειρία που μας προσφέρει απλόχερα. Τελικά μερικά πράγματα στη ζωή παραμένουν απλά.

• Πάντως, όσο φιλόξενο κι αν είναι το περιβάλλον της αφίσας, όσο καλή παρέα κι αν μου κάνει ο πιστός μου κόστος (να, οι κροκόδειλοι είναι τα φιλικότερα κατοικίδια όσο κι αν μου αρέσει να μιλάω στο πρώτο ενικό, μ'αρέσει και να ακούω πράγματα από ένα πρώτο ενικό. Ό,τι σα κάνει εντύπωση εντός κι εκτός αιθουσών, πριν ή μετά, καταβύθιση στο μυαλό μου. Δε θα μιλάω στον τοίχο - αλλά σε μια αφίσα! Ή γράφτε το μου σ' ένα mail. Μπορεί να κάνω κοπάνά από το πόστο μου και να πεταχτώ να τους ρίξω κανένα βλέφαρο. Μπορεί ακόμα να το σκάσω για να πω κανένα ρουμπινί ηδύποτο στο Santé και να αισθανθώ έτσι λιγότερο χάρτινος.

gkely_mademi@yahoo

OLYMPION RENAULT	cine PAVLOS ZANNAS	cine JOHN CASSAVETES	cine STAVROS TORNES	cine FRIDA LIAPPA	cine TONIA MARKETAKI	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ/FRIDAY
21:00 TEAETH ENAPHSIS OPENING CEREMONY 2003: The Landmarks ZATOICHI - 116' Takeshi KITANO Japan/2003 O.V. Japanese/English subtitles	17:00 - NH International Selection TASIDOTES KAI MAGOI TRAVELLERS AND MAGICIANS - 108' Khyentse NORBU Australia, Bhutan/2003 O.V. Tibetan/English subtitles 19:30 - NH International Selection AMITZANT ABUAD - 110' Abolfaz JALILI Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles 22:00 - NH International Selection KLEMAN CLEMENT - 139' Emanuelle BERCOT France/2001 O.V. French/English subtitles	20:30 - NH International Selection OI PERIPALANDMENOI RIARIZUMU NO YADO - 83' Nobuhiko YAMASHITA Japan/2003 O.V. Japanese/English subtitles	15:30 - Otar Iosseliani Retro O'NIKI KI O'FLO GIORGIOBISTVE - 100' Georgia/1967 O.V. Russian/French subtitles 18:00 - Balkan Survey O'NIKI KI O'FLO NIKI AND FLO - 90' Lucian PHITILE Romania, France/2003 O.V. Romanian/English subtitles 20:00 - Otar Iosseliani Retro ATPIAHIS APRILI - 45' Georgia/1962 O.V. No Dialogue/No Subtitles HTAN ENAS TRAGOMASTHS KOTYFAS IKHO SHASHI MGALOBELI - 82' Georgia/1971 O.V. Russian/French subtitles 22:30 - Joao Cesar Monteiro Tribute OI FAMOI TOY GEOY AS BODAS DE DEUS - 150' Portugal, France/1999 O.V. Portuguese/English subtitles	13:00 - Stars of the steppe MHN KALIZ / JYLAMA - 80' Amir KARAKULOV Kazakhstan, Japan/2003 O.V. Kazakh, Russian/English subtitles 15:30 - Stars of the steppe UZBEK EXPRESS - 6' Velt HELMER Uzbekistan/2002 O.V. No Dialogue/No Subtitles O'PHOTAPIS / VOIZ - 83' Yusup RAZIKOV Uzbekistan/1998 O.V. Uzbek/English subtitles 18:00 - Stars of the steppe ENAS ATTEKOS ITA DEIA PARISHATY KITI ROST - 85' Djamshed USMONOV Tadjikistan/2002 O.V. Tadjik/English subtitles 20:30 - Stars of the steppe AZAN-OYSEN / ASSAN-USSON - 7' Aktan ABOYKALIKOV Kyrgyzstan/1997 O.V. Kyrgyzian/English subtitles O'GETOS FLOS / BESHKEMPIR - 81' Aktan ABOYKALIKOV Kyrgyzstan, France/1998 O.V. Kyrgyzian/English subtitles 23:00 - Stars of the steppe MONIA KAI ZYTA / KOSH BA KOSH - 90' Bakhtar KHUJOYNABZAROV Tadjikistan/1993 O.V. Russian, Tadjik/English subtitles	18:00 - Greek Films 2003 OXYGONO OXIGONO - 100' Michalis REPPAS, Thanassis PAPATHANASSIOU Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 20:30 - Drama Short Films Festival TA MYSTIKA THE TOIAHZ TA MISTIKA TIS POLIS - 11' Elena DIMITRAKOPOULOU Greece/2002 O.V. No Dialogue/No Subtitles ATODYMIA APOTHIMIA - 7' Manos GIALAKAKIS Greece/2003 O.V. Greek, Polish/English subtitles PENT ZKAI RED SKY - 16' Panayiotis FAFOUTIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles SKOPPER STRAAD SKOPPER STRAAD - 35' Inni VAHLIOTI Greece/2002 O.V. Greek, Dutch, German/English subtitles 23:00 - Nikos Panayiotopoulos Retro O EPFENHS O ERGENHS - 120' Greece/1997 O.V. Greek/French subtitles	16:00 - Otar Iosseliani Retro DEYTERA PPOI LUNDI MATIN - 120' France, Italy/2002 O.V. French/English subtitles 18:30 - Stars of the steppe H BIOGRAFIA ENOS NEAPOY AKOPNTONIZHTA KOZYMIN KARAZY - 90' Sattbaldy JARYMBETOV Kazakhstan/1994 O.V. Russian/English subtitles 20:30 - 2003: The Landmarks LAST LIFE IN THE UNIVERSE - 122' Pen-ek RATANARUANG Thailand, Japan/2003 O.V. Thai, Japanese, English/ English subtitles 23:00 - Joao Cesar Monteiro Tribute H KOMODIA TOY GEOY A COMEDIA DE DEUS - 162' Portugal/1995 O.V. Portuguese/English subtitles

ΤΑΙΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗ / Zatoichi, ο τυφλός σαμουράι / Zatoichi

του Takeshi Kitano (Ιαπωνία, 2003)

Ιαπωνία, 19ος αιώνας. Ο Zatoichi είναι ένας τυφλός περπατητής που κερδίζει τα προς το ζην παίζοντας τυχερά παιχνίδια και μεταφέροντας μηνύματα. Πίσω όμως από αυτό το προσωπείο, ο Zatoichi είναι ένας ατρόμητος, προικισμένος ξιφομάχος, γνωστός για τις κινήσεις-απαιτη. Ο Zatoichi συναντά το διάδο του κάποια ερημική ορεινή πόλη που βρίσκεται στο έδαφος της συμμορίας του ανηλεούς Ginzo, ο οποίος εξολοθρεύει όποιον του αντισταθεί -μάλινα έχει γίνει ακόμη δυνατότερος από τότε που επιστράτευσε στην ομάδα του τον Hattori, έναν διασημό σαμουράι. Στο μεταξύ μαζί με τον σύντροφό του Shinkichi γνωρίζουν δύο όμορφες γκέισες, που είναι αδελφές και έχουν έρθει στην πόλη για να εκδικηθούν το θάνατο του πατέρα τους -όμως να πονηρές και φαίνεται ότι έχουν κάτι κρυμένο. Δεν περνά πολύς καιρός ώπου ο Zatoichi να γίνει ο στόχος του Ginzo, να ξεσπάσουν φονικές ξιφομαχίες μεταξύ τους και το θρυλικό σπαθί του ήρωα να ανάψει φωτιά...

Ταινία με ήρωα τον περίφημο τυφλό σαμουράι Zatoichi, το πρόσωπο του οποίου συνοδεύει μια ολόκληρη μυθολογία και αποτελεί μια διάσημη φιγούρα της ιαπωνικής ιστορικής παράδοσης. Ο Kitano με τον ρομαντισμό παίρνοντας αφορμή από το δράμα του Zatoichi, μας μεταφέρει στο 19ο αιώνα φωτογραφίζοντας εύθυμα τις θρυλικές μάχες του ήρωα, διασκεδάζοντας με την αναπηρία του και επιφυλάσσοντας το θεατή ένα πανηγυρικό κλείσιμο.

Η ταινία συμμετείχε στο Διαγωνιστικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Βενετίας 2003, όπου απέσπασε το Βραβείο Κοινού και Σκηνοθεσίας, ενώ επιπλέον κέρδισε το People's Choice Award του φεστιβάλ του Σαν Ραφάελ 2003.

Ο Zatoichi είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς ήρωες της ιαπωνικής ιστορίας. Όλοι όσοι είναι άνω από 30 χρονών στην Ιαπωνία τον γνωρίζουν πολύ καλά. Και επειδή έχει να γίνει ταινία για το πρόσωπο αυτό πάνω από 10 χρόνια, ελπίζω πως οι νεότεροι που δεν γνωρίζουν το Zatoichi θα έχουν μια καλή ευκαιρία να τον μάθουν. Πρόκειται για έναν ήρωα σχεδόν άδρατο, που σου δημιουργεί την απορία πώς αντιμετωπίζει τους αντιπάλους του, ενώ είναι τυφλός. Έτσι έπαιξα και στην ταινία με αυτή την αναπηρία του κυρίως προς το τέλος του φιλμ, αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο να μην είναι καθόλου τυφλός. Ο Zatoichi πολεμά. Αυτός είναι ο ρόλος του.”

Takeshi Kitano

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 21:00

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Οι θέσεις των κινηματογραφικών αιθουσών είναι συγκεκριμένες και αντιστοιχούν στον αριθμό των εισιτηρίων που εκδίδονται. Το κοινό έχει τη δυνατότητα κατά τη διάρκεια της ημέρας να προαγοράσει τα εισιτήριά του από τα έξι ειδικά ταμεία του Φεστιβάλ (ΟΛΥΜΠΙΟΝ, Αποθήκη Δ, Αποθήκη 1), έως και 30 λεπτά πριν την έναρξη της εκάστοτε προβολής. Στο μίσημο πριν την προβολή, τα ταμεία κόβουν εισιτήρια μόνο για την ταινία που ακολουθεί. Όλα τα εισιτήρια έχουν ισχύ μέχρι 5 λεπτά πριν την έναρξη των προβολών.

CINEKARTΑ F (ΚΑΡΤΑ ΜΕΛΟΥΣ)

Το ηλεκτρονικό σύστημα έκδοσης εισιτηρίων διευκολύνει και τους κατόχους Κάρτας Μέλους (CineKάρταF), οι οποίοι εξασφαλίζουν θέση εκδίδοντας εισιτήριο μηδενικής αξίας από όλα τα ταμεία, εκτός των 2 της Αποθήκης Δ που εξυπηρετούν τους διαπιστευμένους. Τόσο κατά την προκράτηση στο ταμείο, όσο και κατά την προσέλευση στην αίθουσα, είναι απαραίτητη η επίδειξη της CineKάρταF. Μπορούν να προκρατούν θέσεις μόνο για την ίδια και την επόμενη μέρα και μόνο μία για κάθε ζώνη προβολών. Φέτος οι κάτοχοι της CineKάρταF θα έχουν τη δική τους αίθουσα στον κινηματογράφο Αριστοτέλειον και η είσοδος θα γίνεται μόνο με την επίδειξη της κάρτας τους, χωρίς να εκδίδουν μηδενικό εισιτήριο. Από τις ταινίες που θα προβάλονται στο Αριστοτέλειον και σε κάποια άλλη αίθουσα, οι κάτοχοι της CineKάρταF θα μπορούν να παρακολουθούν μόνο αυτές του Αριστοτέλειον.

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΠΡΟΚΡΑΤΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ / ΠΡΟΑΓΟΡΑ

(δεν ισχύει για τους κατόχους κάρτας διαπίστευσης)

Τηλεφωνική προκράτηση εισιτηρίων γίνεται στα τηλέφωνα 2310 378551, 378552, 378553 από τις 10.00 έως τις 17.30. Το κοινό έχει τη δυνατότητα να κάνει τηλεφωνική προκράτηση εισιτηρίων για όλες τις προβολές και όλες τις ημέρες, ενώ οι κάρτες μέλους μπορούν να προκρατήσουν εισιτήρια μόνο για την ίδια και την επόμενη ημέρα. Η παραλαβή των εισιτηρίων γίνεται την ημέρα της κράτησης, έως και 3 ώρες πριν την έναρξη της πρώτης προβολής που έχει προκρατηθεί και από τα 6 ταμεία τα οποία προβλέπονται για το κοινό. Σε περίπτωση που ο αγοραστής δεν προσέλθει, η κράτηση ακυρώνεται.

Τιμές Εισιτηρίων: 5€ ανά προβολή - 6€ για τις 2 τελευταίες προβολές στο Ολύμπιον

Η Κάρτα Πολιτισμού επιτρέπει ελεύθερη είσοδο μόνο στις 3 πρώτες προβολές στο Ολύμπιον (11:30, 13:00 και 15:00)

Dewar's

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Α' ΠΡΩΒ Β' ΠΡΩΒ ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Το τελευταίο τρένο
2. Ανυπόμονα κορμιά
3. Τα ανθρωπάκια
4. Το δώρο
5. Σχεδόν νεκρή
6. Ένα τραγούδι δεν φτάνει
7. Μικρές νιφάδες
8. Η Άννα και οι άλλοι
9. Πριν αλλάξουν τα πράγματα
10. Γαμήλια νάρκη
11. Κοριτσάκι
12. The brown bunny
13. Είναι δικιά μας
14. Έθνος χωρίς γυναίκες

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

1. Το Αιγαίο μέσα από τα λόγια των ποιητών
2. Η νηοή της γης
3. Ο χάρος βγήκε παγανιά
4. Μάτια από νύχτα
5. Οι δρόμοι του ρεμπέτικου
6. Καλαμπουρ
7. Όλο το βάρος του κόσμου
8. Πατρίδα είναι η παιδική ηλικία
9. Μην περνάς, ανάβει κόκκινο
10. Κόκκινη Πέμψη
11. Ο δρόμος προς τη Δύση
12. Όταν χορεύουμε μαζί...
13. Βαρέα ανθυγιεινά
14. Στο χάνι
15. Μια υπέροχη μέρα
16. Κλαις;
17. Να μ' αγαπάς
18. Τρία πουλάκια κάθονται
19. Οι θεατρίνες
20. Μεταμφιεσμένη γυναίκα

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 44ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ASK FOR MORE...MOVIES

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Guest List

- Anna MIRALIS, Senior Preview Officer (Australia)
- Artan MINAROLLI, Film Director (Albania)
- Michael PEKLER, Film Critic (Austria)
- Tatiana MALO-BOTEVA, Film Director (Belgium)
- Alexander WAWRZYK, Producer (Belgium)
- Cis BIERINCX, (Belgium)
- Jasmina ZBANICH, Film Director (Bosnia & Herzegovina)
- Amra BAKSIC CAMO, Institution (Bosnia & Herzegovina)
- Radovan HOLUB, Film Critic (Czech Republic)
- Karel OCH, Film Critic (Czech Republic)
- XIAO-SHUI WANG, Film Director (China)
- Yiannis IOANNIDIS, Film Critic (Cyprus)
- Adonis FLORIDES, Film Director (Cyprus)
- Konstantinos OTHONOS, Cinematographer (Cyprus)
- Samir FARID, Film Critic (Egypt)
- Safaa HAGGAG, Film Critic (Egypt)
- Georges GOLDENSTERN, Distributor (France)
- Gregory VALENS, Press - Magazine (France)
- Thierry LENOUEL, Producer (France)
- Jacqueline ADA, (France)
- Arnaud GENESTINE, Marketing Manager (France)
- Philippe AVRIL, Producer (France)
- Wolfgang KABISCH, Press - TV (France)
- Pascale VAGOGNE, Cultural Consultant (France)
- Marina KOSTOVA, Film Critic (FYROM)
- Tomislav OSMANLI, Film Critic (FYROM)
- Stojan PENEV, Journalist (FYROM)
- Maja ANDREEVSKA, Press - TV (FYROM)
- Zlatko MANCHEVSKI, Press - TV (FYROM)
- Dito TSINDZADJE, Film Director (Georgia)
- Sergej STANOJKOVSKI, Film Director (Germany)
- Karl BAUMGARTNER, Producer (Germany)
- Thanassis KARATHANOS, Producer (Germany)
- Marianthi MILONA, Press - Radio (Germany)
- Silke SCHNEIDER, Journalist (Germany)
- Eva KAMMERER, (Germany)
- Sven VON REDEN, Journalist (Germany)
- Theodoros VOTSOS, Journalist (Germany)
- Uta GANSCHOW, (Germany)
- Roland RUST, Festival Organizer (Germany)
- Elke BAUR, Producer (Germany)
- John ANDERSON, Film Critic (USA)
- Peter KEOUGH, Film Critic (USA)
- Cameron HICKEY, Photographer (USA)
- Lauren FEENEY, Journalist (USA)
- Elsa DEMO, Film Critic (Albania)
- Anne LAURENT, Managing Professor (Austria)
- Sabrina TRIPODI, Delegate (Belgium)
- Pjer ZALICA, Film Director (Bosnia & Herzegovina)
- Pavlina JELEVA, Film Critic (Bulgaria)
- Ludmil TODOROV, Film Director (Bulgaria)
- Borislav CHOUGHKOV, (Bulgaria)
- Elena CHRISTODOULIDOU, Representative (Cyprus)
- Christos GEORGIU, Film Director (Cyprus)
- Theodoros NIKOLAIDIS, Film Director (Cyprus)

Κριτική Επιτροπή της FIPRESCI

- **Peter Keough (Πίτερ Κίοφ)**
ΗΠΑ, Πρόεδρος
- **Mariola Wiktor (Μαριόλα Βίκτορ)**
(Πολωνία)
- **Göran Bjelkental (Γκέραν Μπιέλκενταλ)**
Σουηδία
- **Safaa Haggag (Σαφάα Χαγκάγκ)**
Αίγυπτος
- **Marina Kostova (Μαρίνα Κόστοβα)**
ΠΓΔΜ
- **Einar Guldvog Staalesen (Αιναρ Στάαλεσεν),** Νορβηγία
- **Ορέστης Ανδρεαδάκης,** Ελλάδα

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΟΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Κριτική Επιτροπή

OTAR IOSSELIANI (Οτάρ Ιοσελιάνι), ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Σκηνοθέτης / Γεωργία

Γεννήθηκε στην Τιφλίδα της Γεωργίας το 1934. Οι πρώτες του σπουδές έγιναν στη Μουσική Σχολή της πόλης του (πιάνο, σύνθεση, Διεύθυνση ορχήστρας) απ' όπου πήρε δίπλωμα το 1953. Στη συνέχεια έφυγε για τη Μόσχα όπου γράφτηκε στην εκεί Μαθηματική Σχολή για να την εγκαταλείψει, λίγα χρόνια αργότερα, προκειμένου να παρακολουθήσει μαθήματα σκηνοθεσίας στο Ινστιτούτο Κινηματογραφικών Σπουδών της Μόσχας με δασκάλους όπως τον Ντοβιζένκο και τον Τσιαουρέλι. Το 1967 σκηνοθετεί την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους *Φυλλοροή*, η οποία κερδίζει το βραβείο της FIPRESCI και το βραβείο Georges Sadoul στο Φεστιβάλ Καννών το 1968. Την ίδια χρονιά γυρίζει το ντοκιμαντέρ *Παλιά Γεωργιανά Τραγούδια* και το 1971 την ταινία *Ήταν ένας τραγουδιστής κότσουφας* που θα προβληθεί τρία χρόνια αργότερα στις Κάνες ως δείγμα ανοχής του Σοβιετικού καθεστώτος απέναντι τους διαφωνούντες. Τα επόμενα πέντε χρόνια θα μείνει εκτός της κινηματογραφικής βιομηχανίας για να επιστρέψει το 1976 με το *Παστοράλε*, ταινία που έμεινε θαμμένη μέχρι το 1982, οπότε και κέρδισε το βραβείο FIPRESCI και την αποδοχή κοινού και κριτικών στο Φεστιβάλ του Βερολίνου. Την ίδια χρονιά έφυγε για την Γαλλία όπου συνεχίζει να μένει και να δημιουργεί μέχρι σήμερα, πιστός στην αρχή του να εμφανίζεται μόνο όταν έχει πραγματικά κάτι να πει και να εκφράσει.

WALTER LASSALLY (Γουόλτερ Λάσαλι)

Διευθυντής Φωτογραφίας / Μ. Βρετανία

Γεννημένος στο Βερολίνο το 1926 έφυγε ως μετανάστης για την Αγγλία το 1939, δύο μόλις μήνες πριν την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Συνέχισε την εκπαίδευσή του εκεί, με όνειρο να γίνει κάποτε Διευθυντής Φωτογραφίας. Προκειμένου να το εκπληρώσει ακολούθησε μια μάλλον ασυνήθιστη πορεία, δουλεύοντας ως βοηθός κάμεραμαν εναλλάξ σε ταινίες μυθοπλασίας και σε ντοκιμαντέρ. Το 1950 δούλεψε για πρώτη φορά ως Διευθυντής Φωτογραφίας στο ντοκιμαντέρ *Every Five Minutes* και πέντε χρόνια αργότερα κινηματογράφησε το *Another Sky*, μια σχετικά άγνωστη ταινία. Υπήρξε ένα από τα πιο ενεργά μέλη του Free Cinema στην δεκαετία του 50 και στενός συνεργάτης του Μιχάλη Κακογιάννη με τον οποίο γύρισαν μαζί έξι ταινίες (*Ερδία*, *Το κορίτσι με τα Μαύρα*, *Το τελευταίο Ψέμα*, *Ηλέκτρα*, *Ζορμπάς*, *Τη μέρα που τα ψάρια βγήκαν στη στεριά*). Ο *Ζορμπάς*, του χάρισε ένα Όσκαρ. Κινηματογράφησε πάνω από 70 ταινίες και συνεργάστηκε με πολλούς γνωστούς ξένους σκηνοθέτες ανάμεσα στους οποίους οι: James Ivory, Tony Richardson, Peter H. Hunt, George Schaefer, Lindsay Anderson, Hans Noever κ.ά. Έλαβε μέρος σε επιτροπές πολλών Φεστιβάλ κι έχει γράψει πολυπληθή άρθρα. Λάτρης της Ελλάδας, τα τελευταία χρόνια ζει στην Κρήτη, στην περιοχή όπου κινηματογράφησε το *Ζορμπά* το 1964.

WANG XIAOSHUAI (Ουάνγκ Χιαοσουάι)

Σκηνοθέτης / Κίνα

Απόφοιτος της Κινηματογραφικής Ακαδημίας του Πεκίνου, ο Xiaoshuai Wang γεννήθηκε στο Πεκίνο το 1966 και είναι από ένας από τους σημαντικότερους και πιο ταλαντούχους σκηνοθέτες της Έκτης Γενιάς. Το 1993 έγραψε και σκηνοθέτησε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία *Οι Μέρρες* που του χάρισε το Χρυσό Αλέξανδρο στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, το Βραβείο Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ της Ταορμίν, πολλούς επαίνους από την Διεθνή Κριτική αλλά και μια θέση στη μαύρη λίστα του Κέντρου Κινηματογράφου της χώρας του. Την επόμενη χρονιά γυρίζει την ανεξάρτητη παραγωγή *Frozen*, με την οποία έλαβε μέρος σε πολλά διεθνή Φεστιβάλ υπογράφοντας Wu Min (ανώνυμος). Στο τέλος του 1995 μπήκε στα κινηματογραφικά στούντιο του Πεκίνου για να γυρίσει το *A Vietnamese Girl*. Χρειάστηκε να περάσουν τρία χρόνια μέχρι η ταινία να κατορθώσει να περάσει από τη λογοκρισία με τον τίτλο *So Close to paradise* και αφού έγιναν ορισμένες μικρές περικοπές. Το *So Close to paradise* επιλέχθηκε και παίχθηκε στο Φεστιβάλ των Καννών το 1999 στο πρόγραμμα Un Certain Regard. Η τελευταία του ταινία *Beijing Bicycle* κέρδισε την Αργυρή Άρκτο και το Βραβείο Καλύτερου Νέου ηθοποιού στο Φεστιβάλ Βερολίνου το 2001.

TAMARA KOULIEBA

Ηθοποιός / Ελλάδα-Ρωσία

Γεννήθηκε στη Μόσχα όπου και σπούδασε σκηνοθεσία στο εκεί Ινστιτούτο Πολιτισμού. Έχει δίπλωμα πιάνου από το κρατικό μουσικό σχολείο της Μόσχας και δίπλωμα ηθοποιού, θεάτρου και κινηματογράφου από το VGIK (κρατικό ινστιτούτο κινηματογράφου), απ' όπου και πήρε δίπλωμα διδασκαλίας υποκριτικής. Από το 1986 - 1992 δουλεύει στο θεατρικό εργαστήρι "Ousatsorka" στη Μόσχα. Έχει παίξει πρωταγωνιστικούς ρόλους στις ταινίες μεγάλου μήκους: *The trap* (1990) του R. Ismailov, *The secrets of the Koran* (1990) του R. Gasparian, *A little devil* (1991) του Ρεϊτον, *Night dance* (1991) του A. Tsabatze -Βραβείο Χρυσός Αλέξανδρος στο Φεστιβάλ Θεσ/νίκης το 1992, *Βασιλική* (1997) του Β.Σερντάρ, Α' κρατικό βραβείο καλύτερης ταινίας 1998, *Αύριο θα ξέρουμε...* (1999) του Α. Θωμόπουλου - Α' βραβείο καλύτερου γυναικείου ρόλου, στο διεθνές Φεστιβάλ της Αλεξάνδρειας, *Κι αύριο μέρα είναι* (2000) της Μασκλαβανου και *Μια θάλασσα μακριά* (2001) της Ε. Δανου.

JAFAR PANAHİ (Τζαφάρ Παναχί)

Σκηνοθέτης / Ιράν

Γεννημένος στις 22 Ιουλίου του 1960 στην πόλη Μιάνεχ, ο Jafar Panahi σπούδασε σκηνοθεσία στο Κολλέγιο IRIB της Τεχεράνης. Αφού σκηνοθέτησε 5 μικρού μήκους ταινίες και εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη για γνωστούς ιρανούς σκηνοθέτες όπως ο Abbas Kiarostami στο *Κάτω απ' τους Ελαιώνες*, ο Panahi σκηνοθέτησε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, *Άσπρο Μπαλόνι* το 1995. Η ταινία προκάλεσε μεγάλη αίσθηση στο Φεστιβάλ των Καννών εκείνης της χρονιάς, του χάρισε τρία βραβεία ανάμεσα στα οποία και το περίφημο Camera d'Or, και έτυχε ευρείας διανομής και ευτυχώς διεθνώς. Η επόμενη του ταινία *Ο Καθρέφτης* πήρε 6 βραβεία και η τρίτη του ταινία *Ο Κύκλος* (2000), μια αμφιλεγόμενη ταινία στη χώρα του, κέρδισε την διεθνή αποδοχή, το Χρυσό Λιοντάρι και 5 ακόμα βραβεία στο Φεστιβάλ της Βενετίας. Η τελευταία του ταινία *Crimson Gold* παίχθηκε στο Φεστιβάλ των Καννών το 2003, όπου της απονεμήθηκε το βραβείο κριτικής του Un Certain Regard και στο Φεστιβάλ του Σικάγο όπου κέρδισε το βραβείο καλύτερης ταινίας Golden Hugo τον Οκτώβριο του 2004.

JEAN-FRANCOIS AMIGUET (Ζαν Φρανσουά Αμιγκέ)

Σκηνοθέτης / Ελβετία

Απόφοιτος του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου της Λωζάνης ο Jean-François Amiguet γεννήθηκε στην πόλη Βεβέ, το 1950. Πριν ξεκινήσει την σκηνοθετική του καριέρα εργάστηκε ως τεχνικός σε ταινίες των Alain Tanner, Marcel Schurbach και Yves Yersin. Το 1971 έκανε το σκηνοθετικό του ντεμπούτο με την ταινία *Petit Film Ordinaire*, ένα ντοκιμαντέρ μικρού μήκους ενώ το 1983 γύρισε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, *Alexandre* με πρωταγωνιστή τον James Mason. Πέντε χρόνια αργότερα κέρδισε την διεθνή αναγνώριση με την ταινία *La Méridienne* που παίχθηκε στις Κάνες στο πρόγραμμα Un Certain Regard. Έχει συχνή συνεργασία με την γαλλόφωνη ελβετική τηλεόραση.

SAMIR FARID (Σαμίρ Φαρίντ)

Κριτικός Κινηματογράφου / Αίγυπτος

Γεννήθηκε στο Κάιρο το 1943. Το 1965 αποφοίτησε από το Τμήμα Κριτικής της Ανώτατης Σχολής Δραματικής Τέχνης. Η συνεργασία του ως κριτικός κινηματογράφου με την εφημερίδα El-Gomhoreya ξεκίνησε το 1965. Από το 1967 μέχρι σήμερα έχει προσκληθεί σε πάνω από 200 Φεστιβάλ σε Αφρική, Ασία, Η.Π.Α και Ευρώπη. Είναι μέλος της FIPRESCI από το 1971 ενώ από το 1972 έχει πολλές φορές λάβει μέρος σε Διεθνείς Κριτικές Επιτροπές. Από το 1977 είναι αρχισυντάκτης της εβδομαδιαίας εφημερίδας Cinema and Arts ενώ από το 1981 είναι ανταποκριτής του περιοδικού Variety στο Κάιρο. Είναι μέλος του Συμβουλευτικού Σώματος του Υπουργείου Πολιτισμού της Αιγύπτου από το 1989 και σύμβουλος κινηματογραφίας στην Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας από το 2001.

Otar Iosseliani

Ο απαισιόδοξος γλεντζές από τη Γεωργία

Φυλλοροή / Giorgobistve

(Γεωργία, 1967)

Ο Νίκο και ο Οτάρ ξεκινούν την καριέρα τους εργαζόμενοι σε ένα συνεταιρισμό οινοπαραγωγών. Οι δυο άντρες είναι τελείως διαφορετικοί: ο Νίκο είναι συγκρατημένος, πιστός και σοβαρός, ενώ ο Οτάρ είναι ένας αριβίσιος πεπεισμένος ότι θα πετύχει. Ο Νίκο δημι-

ουργεί μια ειλικρινή σχέση με τους εργάτες και εξαιτίας της ακεραιότητας του χαρακτήρα του, σύντομα έρχεται σε σύγκρουση με τον Οτάρ. Η εμφύληση ενός κρασιού το οποίο ο Νίκο θεωρεί κακό αλλά που αρέσει στους διειδυόντες του συνεταιρισμού, οξύνει την αντιπαράθεση. Ο νεαρός άνδρας θα κερδίσει τελικά τη μάχη με τη βοήθεια των εργατών.

Βραβεία: Βραβείο FIPRESCI στο Φεστιβάλ Καννών 1968, Βραβείο Georges Sadoul 1968.

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, *Cine Σταύρος Τορνές*, 15:00

Δευτέρα πρωί / Lundi matin

(Γαλλία/Ιταλία, 2002)

Κάθε Δευτέρα πρωί, ο Βενσάν αρχίζει την ίδια μονότονη ρουτίνα: ταξιδεύει μιάμιση ώρα, χωρίς να μπορεί να καπνίσει, για να φτάσει στη βαρετή του δουλειά σ' ένα εργοστάσιο. Στο σπίτι, οι οικογενειακές του υποχρεώσεις τον αποσπούν συνέχεια από το πάθος του για τη ζωγραφική. Ο Βενσάν έχει μπουκτίσει. Δεν αντέχει πια ούτε τη γυναίκα του, ούτε τα παιδιά του, ούτε τους συγχωριανούς του, συμπεριλαμβανομένου του γέρου Αλμπέρ που κάνει κάθε μέρα το ίδιο δρομολόγιο, του ταχυδρόμου που διαβάζει την αλληλογραφία όλου του χωριού, και του παπά που δεν ξεκολλάει τα μάτια του απ' τις γυναίκες. Ο Βενσάν αποφασίζει να δει λιγάκι τον κόσμο. Ξεκινάει, λοιπόν, για τη Βενετία, ελπίζοντας να βρει αυτό που λείπει από τη ζωή του...

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, *Cine Αριστοτέλειον*, 16:00

Απρίλης / Aprilì

(Γεωργία, 1962)

Ένας νεαρός και μια κοπέλα κυνηγιούνται στους δρόμους της Τιφλίδας. Πέφτουν συνέχεια πάνω σε μεταφορές επίπλων, χωρίς όμως να σταματούν. Θέλοντας να μείνουν μόνοι, βρίσκουν ένα διαμέρισμα. Το φως, το νερό και το φυσικό αέριο έρχονται, καθώς κι ένας άντρας που τους συμβουλεύει διακριτικά για την ιδιωτική τους ζωή. Ξαφνικά το σπίτι γεμίζει με τα έπιπλα, με τη συναίνεση των κατοίκων της πολυκατοικίας. Τώρα δεν υπάρχει πια χώρος για τον έρωτά τους. Όλα φυλάσσονται από την ενοχλητική παρουσία ενός λουκέτου.

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, *Cine Σταύρος Τορνές*, 20:00

Ήταν ένας τραγουδιστής κότσουφας

Ikho shasvi mgalobeli

(Γεωργία, 1971)

Ο νεαρός Γκία είναι τυμπανιστής στην ορχήστρα της όπερας της Τιφλίδας. Όλη μέρα τρέχει από δω κι από κει χωρίς ωστόσο να καταφέρνει να κάνει τίποτα πέρα από το να εκνευρίζει τους άλλους με την ασυνέπιά του. Η έλλειψη οργάνωσής του δεν τον εμποδίζει να κάνει μια εντυπωσιακή παρέμβαση, την τελευταία στιγμή, στην τελική παρτιτούρα του έργου που παρουσιάζει η ορχήστρα. Μετά, όμως, το τέλος της παράστασης δέχεται εξίσου τις παρατηρήσεις των ανωτέρων του για τις συνεχείς του καθυστερήσεις. Απότοπος, κανονίζει ένα ραντεβού με μια μπαλαρίνα, τη Λία, αλλά ξεχνιέται και φεύγει μ' ένα φίλο του. Οι προσπάθειές του να επανωρθώσει με τη Λία δεν καρποφορούν. Στο μεταξύ, όλοι προβληματίζονται με την απραξία του. Ο διευθυντής της ορχήστρας του λείπει να πάει να δει τον διευθυντή του θεάτρου...

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, *Cine Σταύρος Τορνές*, 20:45

2003: ΟΙ ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

last life in the universe

του Pen-ek Ratanaruang (Ταϊλάνδη/Ιαπωνία, 2003)

Ο Κέντζι είναι ένας Ιάπωνας που ζει στη Μπανγκόκ αναζητώντας σημασία που θα του αποδείξουν τη σημασία της ύπαρξής του. Η αυτοκτονία τού έχει γίνει έμμονη ιδέα, και φαντάζεται το θάνατο σαν την απόλυτη ευδαιμονία: το επακόλουθο τέλος μιας χωρίς νόημα ζωής που εκείνου του φαίνεται απλώς σαν μια σειρά μανιακών και τυπικών πράξεων. Έχει αποπειραθεί ν' αυτοκτονήσει πολλές φορές, προετοιμάζοντας κάθε φορά την αναχώρησή του μέχρι και την τελευταία αισθητική λεπτομέρεια. Αλλά η μοίρα του παίρνει άλλο δρόμο όταν ο Κέντζι σκοτώνει κατά λάθος ένα μέλος της Γιακούζα. Το ίδιο βράδυ, γίνεται μάρτυρας του τυχαίου θανάτου της Νιντ, μιας κοπέλας που εργάζεται σε μπαρ, που πεθαίνει ύστερα από έναν τσακωμό με την αδελφή της, Νόι, με αφορμή τον κοινό τους εραστή. Η Νόι φέρνει μια φοβερή, αλλά και ζωτική σημασία, αταξία στη ζωή του Κέντζι. Οι δυο τους βρίσκονται ξαφνικά μαζί, από ένα παιχνίδι της μοίρας, και μαζί θα μοιραστούν την κρυφή ελπίδα να βρουν τον έρωτα και την εξιλέωση.

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, *Cine Αριστοτέλειον*, 20:30

A ΦΙΕΡΩΜΑ: JOAO CESAR MONTEIRO

Οι γάμοι του θεού As bodas de Deus

(Πορτογαλία/Γαλλία, 1999)

Σ' ένα έρημο και παγωμένο πάρκο, ο Ζουάου ντε Ντέους δέχεται την επίσκεψη ενός απεσταλμένου του Θεού. Ο Απεσταλμένος του δίνει μια βαλίτσα γεμάτη χρήματα κι ύστερα φεύγει. Ο Ζουάου κάθεται και μετράει τα χαρτονομίσματα, όταν ξαφνικά, τα γαλίνια νερά μιας κοντινής λίμνης ταραζούνται, σαν κάτι να έχει πέσει μέσα. Ο Ζουάου πάει να δει τι γίνεται και βρίσκει μια κοπέλα να πνίγεται. Βουτάει μέσα και τη βγάζει, αναίσθητη. Την παίρνει στα χέρια και την πηγαίνει σε μια μονή, κι ύστερα ξαναγυρίζει στο πάρκο για να βρει τη βαλίτσα...

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, *Cine Σταύρος Τορνές*, 22:30

Η κωμωδία του θεού

A comedia de Deus

(Πορτογαλία, 1995)

Οι μέρες του Ζουάου ντε Ντέους περνούν ήσυχες, ανάμεσα στο παγωτατζίδικο όπου εργάζεται, και το σπίτι του, όπου, μετά τις καθημερινές δουλειές, περνά τον ελεύθερο χρόνο του με τη συλλογή του από τρίχες αιδού, την οποία έχει τοποθετήσει σ' ένα πολύτιμο άλμπουμ, που το ονομάζει το «Βιβλίο των σκέψεων». Μια μέρα προσκαλεί στο σπίτι του την κόρη του κρεοπώλη...

Βραβεία: Ειδικό βραβείο κριτικής επιτροπής, CinemAvvenire, Ένωσης Ιταλών Δημοσιογράφων, Filmcritica, Φεστιβάλ Βενετίας. Μέγα βραβείο της πόλης της Δουνκέρκης και καλύτερης ανδρικής ερμηνείας, Φεστιβάλ Δουνκέρκης. Βραβείο L'Age d'Or, Cinematheque Royale de Belgique. Βραβείο Fiuggi de Cinema.

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, *Cine Αριστοτέλειον*, 23:00

Ο Joao Cesar Monteiro γεννήθηκε στη Φιγκουέιρα ντα Φοζ, το 1939, σε οικογένεια αντικληρικών και αντι-σαλαζαριστών. Εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτης του Περντιγκάου Κεϊρόγκα και το 1963 πήγε να σπουδάσει στο London School of Film Technique. Ξεκίνησε την καριέρα του ως σκηνοθέτης ταινιών μικρού και μεγάλου μήκους (για την τηλεόραση και τον κινηματογράφο) το 1965. Ήταν επίσης ποιητής και αξιόλογος κριτικός κινηματογράφου. Πέθανε το Φεβρουάριο του 2003.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Παράλληλες Εκδηλώσεις

ΕΚΘΕΣΗ MICHAEL SNOW
SELECTIONS FROM THE SPECTRUM
22 Νοεμβρίου-7 Δεκεμβρίου 2003
Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Η αφορμή ήταν ο κινηματογράφος. Ο Michael Snow αποτελεί αδιαμφισβήτητα σημείο αναφοράς στην ιστορία του avant-garde κινηματογράφου. Το να περιοριστούμε, όμως, στην αποκλειστική παρουσίαση του κινηματογραφικού έργου του Michael Snow, θα ισοδυναμούσε με καλλιτεχνικό ακρωτηριασμό του· κι αυτό, γιατί ο Snow αποτελεί σημείο αναφοράς στην ιστορία της avant-garde τέχνης εν γένει. Το έργο του -κινηματογραφικό, εικαστικό, μουσικό- εκτείνεται στις δεκαετίες σαν ένα συμπαγές σύνολο βασισμένο πάνω στις ίδιες αρχές: την αναζήτηση των βαθύτερων δομών της καλλιτεχνικής έκφρασης και της αντίληψής μας γι' αυτήν. Με τη λογική αυτή, οι Νέοι Ορίζοντες παρουσιάζουν, δίπλα στην κινηματογραφική ανθολογία του Snow, και την έκθεση του εικαστικού του έργου που φιλοξενείται από το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Η έκθεση αυτή, για τις ανάγκες της οποίας ο Snow σχεδίασε και παρουσιάζει ένα νέο έργο, δεν έχει ως μοναδικό στόχο να συστήσει το εικαστικό έργο ενός τόσο σημαντικού καλλιτέχνη, που παρέμενε τόσο καιρό άγνωστο στη χώρα μας, ούτε να συμπληρώσει τη λογική ενός κινηματογραφικού αφιερώματος που κοσμήι το φετινό πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων. Η έκθεση Selections from the Spectrum αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι μιας καλλιτεχνικής προσωπικότητας που κάποτε είχε δηλώσει: «Οι πίνακές μου δημιουργούνται από ένα σκηνοθέτη, τα γλυπτά μου από έναν μουσικό, οι ταινίες μου από ένα ζωγράφο, η μουσική μου από ένα γλύπτη που καμιά φορά αποφασίζει να τα κάνει όλα μαζί».

Δημήτρης Ειπίδης

Ν Ε Ο Ι Ο Ρ Ι Ζ Ο Ν Τ Ε Σ

Σαν αντίδοτο στο σινεμά του ποπ-κορν

Πιστό στη «διακήρυξη ανεξαρτησίας» του, το πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων ξεδιπλώνει την αγάπη του για τον ανεξάρτητο κινηματογράφο στο εξής τρίπτυχο: Διεθνής Επιλογή- Michael Snow- Shinya Tsukamoto.

Πιο πλούσια από ποτέ η Διεθνής Επιλογή, περιλαμβάνει 30 ταινίες από κάθε γωνιά του πλανήτη. Σε αυτές συναντούμε το φιλμ που κέρδισε το Χρυσό Λιοντάρι στο πρόσφατο φεστιβάλ της Βενετίας, την Επιστροφή του πρωτοεμφανιζόμενου Andrej Zvjagintsev. Το Ιράν κάνει αισθητή την παρουσία του με τέσσερις παραγωγές: το Κόκκινο Χρυσάφι του Jafar Panahi, το Αμπτζάντ του Abolfazi Jalili, το Στις πέντε το απόγευμα της Samira Makhmalbaf, αλλά και το ντεμπούτο του Pavniz Shahbazi Βαδιά ανάσα. Παρών είναι και ο αμετανόητος ανεξάρτητος John Sayles με το Σπίτι των παιδιών, όπως και οι Bruno Dumont και Kim Ki Duk με τους Εικοσιεννιά φοίνικες και το Άνοιξη, καλοκαίρι, φθινόπωρο, χειμώνας και άνοιξη αντίστοιχα. Η αυστριακή Ruth Mader καταπιάνεται στην Επιδίωξη με τον οικουμενικό αγώνα για μια καλύτερη ζωή, ενώ ο Guy Maddin με την Πιο λυπητερή μουσική στον κόσμο μας τα-

ξιδεύει στην εποχή του μεγάλου κραχ. Στο αξιοσημείωτο ανήκουν οπωσδήποτε οι Πολιτοί πονηροί καιροί του Michel Reilhac, μια ανθολογία τολμηρών σκηνών από την εποχή του βωβού κινηματογράφου, όπως και ο παράδοξος Φόβος της σκανδάλης του γερμανού Dito Tsindzadje. Ο 91χρονος Kaneto Shindo παρουσιάζει την Κουκουβίγια, και το Μπουτάν την πρώτη κινηματογραφική παραγωγή στην ιστορία του: τα Ταξιδιώτες και μάγοι του Khyentse Norbu. Όσο για τα δύο αφιερώματα, σε Michael Snow και Shinya Tsukamoto, αρκεί να πούμε πως αποτελεί σπάνια ευκαιρία να ανακαλύψετε δύο φιλομορφίες δυσεύρετες. Από τη μια ο Snow, πραγματικός καλλιτέχνης των τεχνών, του οποίου οι πειραματισμοί αντιμετωπίζονται ως σπάνια συνεισφορές στον χώρο της avant-garde. Από την άλλη ο Tsukamoto, από τις μεγαλύτερες cult φιοσιγνωμίες του παγκοσμίου σινεμά. Στην πορεία από το μνημειώδες Tetsuo μέχρι το πρόσφατο Snake of June, ο ιάπωνας σκηνοθέτης εμμένει στην εξερεύνηση του διπτύχου βία-ερωτισμός. Με διαφορετικό τρόπο ο καθένας, αποτελούν ιδανικό αντίδοτο στο πλήρως ανακυκλώσιμο σινεμά του ποπ-κορν.

Κωνσταντίνος Σαμαράς

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ταξιδιώτες και μάγοι
Travellers and Magicians
του Κιέντσε Νόρμπου (Αυστραλία/Μπουτάν, 2003)

Ο Ντόνταπ είναι ένας νεαρός δημόσιος υπάλληλος διορισμένος σ' ένα απομακρυσμένο χωριό του Μπουτάν, απ' όπου δε βλέπει την ώρα να φύγει. Το όνειρό του είναι να ζήσει στις ΗΠΑ. Ξεκινάει, λοιπόν, μια μέρα, φορώντας απαπούτσια του μπάσκετ κι ένα μπλουζάκι που λέει I Σ ΝΥ, κουβαλώντας τη Samsonite βαλίτσα του κι ένα κασετόφωνο - αλλόκοτη εμφάνιση γι' αυτή την αγροτική κοινότητα όπου ο κόσμος φοράει σανδάλια και παραδοσιακές εσθίδες. Δυστυχώς, χάνει το λεωφορείο κι αναγκάζεται να κάνει οδοστόπ. Σε λίγο έρχεται μαζί του ένας καλόγερος που προειδοποιεί τον νεαρό ότι οι χώρες των ονείρων μας είναι επικίνδυνες, και του λέει την ιστορία δύο αδελφών: ενός που δεν ήθελε παρά να μείνει σπίτι του και να μελετήσει, και του άλλου που ήθελε να φύγει για να βρει ωραία κορίτσια στο επόμενο χωριό...

Διεθνής Επιλογή - Παύλος Ζάννης, 17:00

Αμπτζάντ / Abjad
του Αμπολφάτζλ Τζαλίλι (Ιράν, 2003)

Στην πόλη Σαβέ, στη δεκαετία του 1970, ο 14χρονος Ερκάν διχάζεται ανάμεσα στο βαθύ και έμφυτο πάθος του για την καλλιτεχνική έκφραση και στην πεποίθηση των γονιών του ότι η δημιουργικότητά του προσβάλλει την πίστη τους

στο Ισλάμ. Όταν η συνομήλική του Μασσούμ έρχεται να μείνει στη γειτονιά του, αναπτύσσεται μεταξύ τους μια τρυφερή φιλία που εξελίσσεται σε έρωτα. Η σχέση τους εμπνέει τον Ερκάν ν' ασχοληθεί και με τέχνες που πρώτη φορά συναντάει, όπως τη φωτογραφία και τον κινηματογράφο. Ωστόσο, οι συνεχείς επικρίσεις του πατέρα του και η επαπειλούμενη Ιρανική Επανάσταση δυσκολεύουν τη ζωή του Ερκάν, καθώς προσπαθεί να συμβιβάσει τις παραδόσεις της οικογένειάς του, τη δική του πίστη, την αχαλίνωτη φύση του και τα αισθήματά του για τη Μασσούμ.

Διεθνής Επιλογή - Παύλος Ζάννης, 19:30

Οι περιπλανώμενοι
Riarizumu no yado
του Νομπουχίρο Γιαμασίτα (Ιαπωνία, 2003)

Ο Τσουμπό κι ο Κινσσίτα έχουν μόλις φτάσει σε μια ερημωμένη πόλη. Και οι δυο τους ασχολούνται ερασιτεχνικά με τον κινηματογράφο. Ο Τσουμπό είναι σεναριογράφος, κι ο Κινσσίτα σκηνοθέτης. Έχουν έρθει σ' αυτή την πόλη δολασμένοι από έναν ηθοποιό, τον Φουνάκι, ο οποίος, όμως, δεν έχει εμφανιστεί ακόμα. Ο Τσουμπό κι ο Κινσσίτα αρχίζουν να περιφέρονται στην πόλη. Συναντούν τυχαία μια κοπέλα την Ατσούκο. Οι τρεις τους πάνε μαζί ταξίδι και γίνονται φίλοι. Ξαφνικά, όμως, μια μέρα, η Ατσούκο εξαφανίζεται...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κουσαβέτης, 20:30

Κλεμάν / Clement
της Εμανουέλ Μπερκό (Γαλλία, 2001)

Η Μάριον είναι ένα ελεύθερο πνεύμα, μια γυναίκα ανέμελη και ασυμβίβαστη, λες και η έφηβη μέρα της δεν έχει τελείως χαθεί. Στα γενέθλια του βαφτισιμίου της, γνωρίζει τον Κλεμάν, ένα γοητευτικό και προκλητικό έφηβο-παιδί. Αρχίζουν να παίζουν ένα παιχνίδι: ποιος θα κατακτήσει τον άλλον. Ύστερα έρχεται η ταραχή, κι αστερα ο πόθος. Και ξαφνικά: ο έρωτας. Ένας ρωτας παθιασμένος. Αυτή είναι η ιστορία αυτού του έρωτα.

Διεθνής Επιλογή - Παύλος Ζάννης, 22:00

Όσο δημιουργική είναι η εργασία του κινηματογραφιστή άλλο τόσο είναι και του προγραμματιστή των Νέων Οριζόντων. Οδηγούμενοι προς το άγνωστο παίρνουμε μια γεύση από τις καινούριες τάσεις που κυριαρχούν στον παγκόσμιο κινηματογράφο με τη σφραγίδα ποιότητας των επιλογών του Δημήτρη Εϊπίδη.

Δημήτρης Εϊπίδης

**Νέοι Ορίζοντες για τους
Πρωτοεμφανιζόμενους
Σκηνοθέτες του Παγκόσμιου
Ανεξάρτητου Κινηματογράφου**

Από την εμπειρία σας από τα φεστιβάλ του κόσμου, πόσο τα πράγματα έχουν αλλάξει κατά τα τελευταία χρόνια;

Οι πιο σημαντικές και πρωτοφανείς αλλαγές είναι η βαθμιαία μειωμένη παρουσία των μεγάλων παραγωγών που κατέκλυζαν τα προγράμματα των φεστιβάλ μερικά χρόνια πριν. Αντιθέτως καινοτομούν πια παρουσιάζοντας ντοκιμαντέρ ή πρωτόλεια στις επιλογές τους. Μπορώ να πω, ότι αυτό πιστοποιεί τη διαπίστωση ότι ο κινηματογράφος στην εποχή μας πλησιάζει περισσότερο στην καθημερινότητα μας παρά πριν.

Ποιά δείγμα από την ποιότητα της παγκόσμιας κινηματογραφικής παραγωγής φέρνετε στους φετινούς Νέους Ορίζοντες;

Νομίζω πως τελικά ήμουν τυχερός στις επιλογές μου. Για πρώτη φορά στην πλειοψηφία του το πρόγραμμα βασίζεται σε νέους δημιουργούς. Έτσι θα δοθεί η ευκαιρία στους θεατές ν' ανακαλύψουν τα talέντα του μέλλοντος. Κάτι ανάλογο σε πιο περιορισμένο βαθμό συνέβαινε και στο παρελθόν και είχε βρει πάρα πολύ καλή απήχηση από το κοινό παράλληλα με σοβαρή υποστήριξη. Αυτό είναι ένα γενικό χαρακτηριστικό της χρονιάς που πέρασε, μπορούμε να δούμε πως πολλά από τα βραβεία στα έγκυρα μεγάλα φεστιβάλ δίδονται πολύ συχνά πια σε πρωτοεμφανιζόμενους σκηνοθέτες. Ένα παράδειγμα είναι το Χρυσό Λιοντάρι της Βενετίας που κερδίστηκε από έναν πρωτοεμφανιζόμενο ρώσο σκηνοθέτη Andrey Zvyagintsev με την ταινία του *Η Επιστροφή* την οποία έχουμε στο πρόγραμμα.

Επίσης μέσα στο πρόγραμμα είναι η Χρυσή Κάμερα από το Φεστιβάλ των Κανών η ταινία *Από τότε που έφυγε ο Οτάρ* της Julie Bertuccelli το βραβείο Fipresci από το Φεστιβάλ του Λοκάρνο η ταινία *Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο, Χειμώνας και Άνοιξη* του Kim Ki-duk από την Κορέα και πολλές άλλες.

Τι είναι αυτό που κάνει τον πρωτοεμφανιζόμενο ανεξάρτητο κινηματογράφο να είναι όλο και πιο ενδιαφέροντας;

Ο ανεξάρτητος κινηματογράφος εκ των πραγμάτων μεταφέρει μια αμεσότητα και ειλικρίνεια στη θεματική του. Μιλάμε για κινηματογραφικές προτάσεις που προέρχονται από τους δημιουργούς τους χωρίς τις παρεμβάσεις τραπεζιτών και επενδυτών που συνδέονται τόσο στενά με τον εμπορικό κινηματογράφο. Στους καιρούς μας ο άνθρωπος

είναι πιο δύσπιστος και περισσότερο ερευνητικός στην ιδεολογία που του προωθούν. Ο σύγχρονος θεατής κορεσμένος από τις τηλεοπτικές φλυαρίες ψάχνει για μια άλλη πραγματικότητα, η τουλάχιστον την απεικόνιση μιας πραγματικότητας που δεν προσβάλλει τη νοημοσύνη και την αισθητική του.

Μετά από δώδεκα χρόνια στους Νέους Ορίζοντες, ποια πράγματα έχουν αλλάξει;

Νομίζω πως έχει διαμορφωθεί ένα κοινό με υψηλό κινηματογραφικό αισθητήριο, που έχει ήδη την περιέργεια, τα ερεθίσματα και το ενδιαφέρον και μπορεί να στηρίξει ταινίες τόσο προοδευτικές όσο αυτές που παρουσιάζουν οι Νέοι Ορίζοντες. Μιλάμε για έναν κινηματογράφο πρωτοποριακό, σε μεγάλο βαθμό. Η συμμετοχή του κοινού και οι αντιδράσεις του έχουν επηρεάσει τους Έλληνες διανομείς σε μεγάλο βαθμό, με αποτέλεσμα οι διανομείς να ξεπεράσουν τα όρια της συντήρησης και της εμπορικότητας που τους χαρακτήριζε στο παρελθόν και σήμερα να βλέπουμε πολλές από τις ταινίες, οι οποίες είναι δείγματα ενός δύσκολου από αφηγηματική σκοπιά κινηματογράφου, να τις αγοράζουν και να είναι σε θέση να τις παρουσιάσουν στις αίθουσες. Αυτό είναι μια αδιαμφισβήτητη νίκη και νομίζω ότι το Φεστιβάλ και οι Νέοι Ορίζοντες έχουμε παίξει θετικό ρόλο στη διαμόρφωση ενός απαιτητικού κοινού.

Σε σχέση με άλλες χρονιές υπάρχουν στο πρόγραμμα ορισμένες αλλαγές.

Έχει αλλάξει η δομή του. Από πέρσι είχαν περιοριστεί κάπως οι πολλές παράλληλες εκδηλώσεις. Το τμήμα των Νέ-

ων Οριζόντων εμπεριέχει 35 με 40 ταινίες δεν έχει αρκετό χώρο ώστε να επιδοθεί σε εμπεριστατωμένες ρετροσπεκτίβες ή αφιερώματα ή θεματικές ενότητες οι οποίες σε άλλες περιπτώσεις πιθανώς να υπήρχαν στο πρόγραμμα. Νομίζω λοιπόν πως αυτά τα πολύ περιορισμένα αφιερώματα όπως είναι το 3X3 ή μικρές ανθολογίες πάνω στο έργο κάποιων σκηνοθετών μπορούν να αντικατασταθούν. Φέτος προτίμησα να κάνω μια πρόταση πιο διαυγή η οποία είναι ο νέος πρωτοποριακός ανεξάρτητος κινηματογράφος σε όλη του την έκταση.

Ποιοί είναι οι Michael Snow και Shinya Tsukamoto;

Ο Michael Snow είναι ένας πολύ σημαντικός δημιουργός. Έχω σχετιστεί με τη δουλειά του εδώ και πάρα πολλά χρόνια, συγκεκριμένα από τη δεκαετία του '70. Το πολύμορφο έργο του απλώνεται στο χώρο των εγκαταστάσεων, στη φωτογραφία, στη γλυπτική ακόμη και στη μουσική. Παρουσιάζουμε 10 από τις πιο σημαντικές ταινίες του ταυτόχρονα με μια έκθεση που διοργανώνεται με φωτογραφίες και συνθέσεις του πάνω στο βίντεο στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Θα βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη και είναι μια σημαντική ευκαιρία για το κοινό να έρθει σε επαφή μαζί του. Παράλληλα γίνεται ένα μικρό αφιέρωμα στη νυχτερινή ζώνη του προγράμματος με 5 από τις ταινίες του Shinya Tsukamoto. Πρόκειται για τον πλέον cult σκηνοθέτη ο οποίος έχει κερδίσει το κοινό σε παγκόσμια κλίμακα και δεν έχει παιχτεί ποτέ στην Ελλάδα.

Επίσης συνεχίζεται η παράδοση των Νέων Οριζόντων να ζητούν από έλληνες γνωστούς ζωγράφους να φιλοτεχνούν την αφίσα η οποία φέτος είναι δημιούργημα του Τάσου Μαντζαβίνου. Πρόκειται για ένα νέο δημιουργό με πάρα πολλές επιτυχίες σε διεθνείς εκθέσεις αλλά και στην Ελλάδα.

Οι Νέοι Ορίζοντες έχουν παρουσία και εκτός Θεσσαλονίκης.

Τα τελευταία τρία χρόνια οι Νέοι Ορίζοντες παρουσιάζουν ένα μέρος του προγράμματός τους σε μια ετήσια εκδήλωση που διοργανώνεται ταυτόχρονα στη Λευκωσία και τη Λεμεσό με τη βοήθεια του υπουργείου πολιτισμού και παιδείας της Κύπρου. Παρουσιάζεται ένα μέρος του προγράμματος των Νέων Οριζόντων και είναι η απαρχή της εδραίωσης ενός κινηματογραφικού φεστιβάλ που θα λειτουργεί μελλοντικά στη Κύπρο.

Συνέντευξη: Χρίστος Καλλίτσης

“Το σημαντικότερο κίνητρο στην προσέλευση των θεατών είναι να ανακαλύψουν πράγματα, ιδέες και γραφές που τους ήταν εντελώς άγνωστες και θα τους προδιαθέσουν για τις μελλοντικές εξελίξεις στο χώρο του κινηματογράφου.”

Η ΕΡΤ -
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT

www.ert.gr

On Screen

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία
και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία
γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου
συντροφιά με το Dewar's.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΕΥΑΡ'S, WHITE LABEL ΚΑΙ Ο HIGHLANDER ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΤΑ ΕΓΓΕΓΡΑΦΕΝΑ.

WILLIAMS, EBBESSEN, KATZ

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

ΟΞΥΓΟΝΟ

των Θανάση Παπαθανασίου και Μιχάλη Ρέππα (Ελλάδα, 2003)

Μετά από δύο κωμωδίες οι σκηνοθέτες επιστρέφουν με μια δραματική ταινία στην οποία με αφορμή έναν εκβιασμό σε μια επαρχιακή πόλη διασταυρώνονται οι ιστορίες επτά ανθρώπων.

Μια οικογένεια υπολογίζει στα χρήματα που θα τους αποφέρει η πώληση του οικοπέδου τους. Μια ξαφνική απόφαση της νομαρχίας για την απαλλοτρίωσή του θα αλλάξει τα δεδομένα. Οι πρώτες συγκρούσεις θα έρθουν στην επιφάνεια. Συμφέροντα οικονομικά θα επηρεάσουν τις σχέσεις των ανθρώπων. Ανθρώπων που συνεχίζουν ωστόσο να ζουν, να ζουν έντονα στον ασφυκτικό χώρο μιας επαρχιακής πόλης, που όλοι μπλέκονται με όλους. Και μετά ένας εκβιασμός. Ένας εκβιασμός που θα ταράξει ακόμα περισσότερο τις ισορροπίες και θα οδηγήσει τους ανθρώπους σε ακραίες συμπεριφορές. Επτά πρόσωπα μπλέκονται σε μια ιστορία στην οποία μοιάζουν να χάνουν τον έλεγχο, αφήνοντάς τα γυμνά να ξεδιπλώσουν τις πραγματικές πτυχές των χαρακτήρων τους.

Μια ταινία χωρίς καλούς και κακούς, χωρίς ήρωες, χωρίς νικητές και ηττημένους, όπως άλλωστε και στην ίδια τη ζωή.

B.P.

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, Cine Τάνια Μαρκετάκη, 18:00

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Ε Ι Σ

Καταγράφοντας από απόσταση...

Μιχάλης Ρέππας, σκηνοθέτης της ταινίας

Μετά από δυο επιτυχημένες κωμωδίες στρέψατε στο χώρο του δράματος. Αυτό προσέκυψε τυχαία ή ήταν εξαρχής συνειδητή επιλογή;

Επιλογή να κάνουμε δράμα αυτό καθεαυτό δεν είχαμε ποτέ μας. Δεν βάζουμε ποτέ στην τέχνη μας προγράμματα, ότι τώρα θέλουμε να κάνουμε ένα σιριαλ ή μια κωμική ή μια δραματική ταινία. Δεν αποφασίζει κανείς το είδος στο οποίο θα κινηθεί πριν από την ιδέα. Το ύφος του φιλμ το επέβαλλε η κεντρική ιδέα. Η ιδέα σχηματίστηκε από τα δελτία ειδήσεων πολύ απλά.

Πώς προέκυψε η τοποθεσία της επαρχίας ως χώρος δράσης της ιστορίας;

Η επαρχία επελέγη για καθαρά λόγους πλοκής. Δεν πιστεύουμε ότι αυτού του είδους οι άνθρωποι που παίζουν στην ταινία υπάρχουν κάπου ειδικά. Αντίθετα ο στόχος μας, δεν ξέρω αν βγαίνει, και με βάση και με τους ηθοποιούς αυτούς που παίζουν και που είναι πολύ γνωστοί από την τηλεόραση, ήταν να είναι άνθρωποι της διπλανής πόρτας. Η τοποθεσία

της επαρχίας έγινε για καθαρά πρακτικούς λόγους γιατί στην επαρχία είναι πολύ εύκολο να μαθευτούν σκάνδαλα, να συναντά ο ένας τον άλλο πολύ πιο εύκολα, γιατί τον γνωρίζει, γιατί ξέρει πράγματα από το παρελθόν του.

Οι πολυάριθμοι χαρακτήρες στις ταινίες σας είναι ένα αναγνωρίσιμο στοιχείο. Τι ωφελεί αυτή η επιλογή

και πόσο δύσκολο είναι κάθε φορά να αποδοθεί κάθε φορά το σύνολο των χαρακτήρων; Είναι αυτό ένα από τα βασικά στοιχεία που προσέχετε κατά τη συγγραφή του σεναρίου; Καταρχήν στο *Οξύγονο* υπάρχει μια τεράστια διαφορά, δεν υπάρχουν πολλοί χαρακτήρες. Υπάρχουν επτά χαρακτήρες που δεν είναι μεγάλος αριθμός. Απλά δεν υπάρχει ο κεντρικός ήρωας, αλλά δε νομίζω ότι υπάρχουν πολλοί χαρακτήρες με την έννοια του *Safe sex* ή

του *Κλάματος*. Είναι μια ιστορία με κεντρικό θέμα έναν εκβιασμό όπου όσοι ενέχονται στον εκβιασμό ενέχονται και στην υπόθεση. Απλά ένα φιλμ που ο στόχος του είναι να δείξει τη συννενοχή όλων μας δε θα μπορούσε να έχει κεντρικούς χαρακτήρες. Όσο αφορά την απόδοση των χαρακτήρων πιστεύω ότι είμαστε οι πράξεις μας, ούτε αυτά που θα θέλαμε να είμαστε, ούτε αυτά που νομίζουμε ότι είμαστε, ούτε αυτά που θα μπορούσαμε να είμαστε. Για μας πρώτα απ' όλα πρέπει να έχει συνοχή και καθαρότητα ο κεντρικός μύθος. Άρα το πρώτο πράγμα που προσέχουμε είναι η πλοκή και η συνέπεια της. Νομίζω ότι ουδέποτε συνειδητά ασχοληθήκαμε με αυτό που λέγεται χαρακτήρας γιατί είμαστε ενάντια στη λογική του λεγόμενου ψυχογραφικού θεάτρου ας πούμε. Καταγράφουμε με όσο μεγαλύτερη απόσταση ανθρώπινες πράξεις. Από κει και πέρα ο θεατής πρέπει να σχηματίσει για τους χαρακτήρες τις δικές του σκέψεις και τα δικά του συναισθήματα.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Μαρία Καβογιάννη, ηθοποιός

[...] Το γεγονός ότι έχω ξαναδουλέψει με αυτούς τους σκηνοθέτες μου δημιουργεί κατ' αρχάς ασφάλεια από την άποψη ότι δεν είμαι εκτεθειμένη, ότι είμαι έτσι κι αλλιώς καλυμμένη γιατί έχω μια πολύ σημαντική βοήθεια. Έχω πάνω απ' όλα δύο εξαιρετικούς ανθρώπους που κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους.

[...] Αρχικά κάναμε κάποιες πρόβες, συζητήσαμε το ρόλο, βρήκαμε δρόμους και τρόπους σε μερικά πράγματα και συμφωνήσαμε πάνω σ' αυτά. Υπήρξαν βέβαια και σκηνές που βγήκαν περισσότερο αυθόρμητα. Το γεγονός ότι λέω αυθόρμητες εννοώ ότι ήταν πολύ φορτισμένη η ατμόσφαιρα σε μερικές σκηνές και τις δουλέψαμε εκείνη την ώρα έτσι ώστε να βγει με περισσότερη δύναμη η αλήθεια μας.

[...] Δεν μπορώ να μιλήσω για τον εαυτό μου, αν ήμουν καλή η κακή, εγώ έκανα αυτό που ένιωσα. Προσπάθησα να κάνω αυτό που απαιτούσε ο ρόλος. Πιστεύω ότι και η κωμωδία είναι πάρα πολύ δύσκολη, όπως και το δράμα άλλωστε. Είναι ένα πράγμα και το οποίο έχει μια απόλυτη συγγένεια, γιατί και η κωμωδία είναι βαθιά μέσα της δραματική, όπως και το δράμα κρύβει στοιχεία κωμωδίας.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Νίκος Κυπουργός μιλά για τη μουσική της ταινίας

[...] Αυτό που με ενδιέφερε στην περίπτωση του *Οξύγονου* ήταν το ότι επρόκειτο για μία τελείως διαφορετική ταινία από τις προηγούμενες των παιδιών. Το γεγονός ότι αποφάσισαν να κάνουν κάτι τόσο διαφορετικό, μια δραματική, σκληρή ταινία, ήταν για μένα ελκυστικό. Μου άρεσε ότι δεν στηρίχτηκαν στη σιγουριά τους, των επιτυχιών που είχαν κάνει πιο πριν και πήραν το ρίσκο να δοκιμαστούν σε κάτι καινούριο.

[...] Στην ταινία η μουσική έχει ένα ρόλο πολύ σημαντικό, υπήρχε πολύς «χώρος» γι' αυτήν και οι δραματουργικές ανάγκες για την ύπαρξή της ήταν πολύ ισχυρές. Ο Μιχάλης Ρέππας και ο Θανάσης Παπαθανασίου υπήρξαν άψογοι συνεργάτες, και είχαμε μια πολύ καλή συνεννόηση. Είχαν ανοικτό μυαλό, μπορούσαν να δεχτούν τις προτάσεις μου, μου δημιούργησαν την εντύπωση ότι και σε άλλες παραμέτρους, είναι άνθρωποι που σέβονται πολύ τους συνεργάτες τους.

[...] Αρχικά είχαν δοκιμάσει πάνω στους τίτλους τους, ένα θέμα μου, το οποίο είχα κάνει για μία άλλη μουσική, και μου είπαν «έχεις γράψει το θέμα των τίτλων της ταινίας μας, σε ενδιαφέρει να γράψεις και το υπόλοιπο». Είχαν ακούσει τη μουσική μου, είχαν δοκιμάσει διάφορα θέματα μου σε κάποιες σκηνές και ήθελαν να δουλέψουμε μαζί. Τους ζήτησα να δω την ταινία, να δω τι γίνεται, κι όταν είδα ότι υπάρχει χώρος που μου δημιουργούσε ιδέες και ότι οι ίδιοι ενδιαφέρονταν για τις θέσεις και απόψεις μου για τη μουσική αντιμετώπιση του έργου και ήθελαν να τις ακολουθήσουν πείστηκα ότι θέλω να το κάνω.

[...] Τα παιδιά μου ζήτησαν, ενώ δεν είχα γράψει ποτέ στη ζωή μου, να κάνω ένα ζεϊμπέκικο. Μου άρεσε η ιδέα. Βέβαια μάλλον δεν έγραφα ένα αμιγές ζεϊμπέκικο, έχει μια προσωπική προσέγγιση αλλά μου άρεσε γιατί μου δωσε και την ευκαιρία να απευθυνθώ στο Μανώλη Λιδάκη να το πει και χάρηκα το αποτέλεσμα ακόμη περισσότερο. Ήταν υπέροχη και η συνάντηση με την Ελευθερία Αρβανιτάκη, λέει ένα τραγούδι της ταινίας.

[...] Υπήρχε μια τρομερή πίεση χρόνου, έπρεπε να ολοκληρωθεί το μοντάζ σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία και έπρεπε να βρεθούν οι ελεύθερες μέρες που είχαν ο Λιδάκης και η Ελευθερία για να μπορέσουμε να πάμε στο στούντιο να γράψουμε. Τελικά όλα έγιναν μ' ένα μαγικό τρόπο, σαν να προσπαθούσαν όλα να συναντηθούν, με μια τρομερή σύμπτωση ταίριαξε ο χρόνος κι έγιναν τα πάντα.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Λοξή ματιά και ειρωνία: Η τέχνη του Νίκου Παναγιωτόπουλου

Κινηματογραφιστής της υπαρξιακής κρίσης, των ερωτικών σχέσεων, της ζήλιας, της προδοσίας, της γυναικείας απιστίας, και του πειρασμού του κρήματος ως μοχλό και κίνητρο της ερωτικής ζωής, ο Νίκος Παναγιωτόπουλος ρίχνει το βλέμμα του στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα και στους καθημερινούς της ήρωες, σαρκάζοντας υποδόρια τις πιο κρυφές και σοβαροφανείς πλευρές της και επιτυγχάνοντας να εξορύξει την ουσία των πραγμάτων.

Στην επόμενη ταινία του, τον *Εργένη* (1996), η ιδέα της χρήσης ενός πεζογραφήματος ως βάση του σεναρίου, ισχυροποιείται. Διασκευάζοντας το ομότιτλο μυθιστόρημα του Βαγγέλη Ραπτόπουλου – την ιστορία ενός άνδρα, γεννημένου για να ζευγαρώνει, να παντρεύεται και κατόπιν να χάνει τη γυναίκα του – ο σκηνοθέτης δοκιμάζει να εκφραστεί μέσω μιας πιο συγκροτημένης αφηγηματικής δομής για να δώσει το πιο βαθύ του έργο.

Στο *Αυτή η Νύχτα Μένει* θα στηριχθεί στο βιβλίο του Θάνου Αλεξανδρή (μια καταγραφή του κοινωνικού χώρου των ελληνικών σκυλαδικών της επαρχίας), για να μιλήσει και πάλι για τη γυναίκα που φεύγει μακριά από τον άνδρα της, δελεασμένη από το όνειρο μια μεγάλης ζωής και την αναζήτηση του χρήματος και της δόξας.

Τη γυναικεία απιστία θα εξερευνήσει και στο *Beautiful People*, ένα μικρό – παρά τη λαμπερή του εμφάνιση – φιλμ για τις σχέ-

σεις των δύο φύλων και τον έρωτα, στο οποίο θέτει με ακρίβεια, οδυνηρή παρατηρητικότητα και κυνισμό, το ζήτημα της ανδρικής φαλλικής εξουσίας που βασίζεται στη δύναμη και τον πλούτο, και της γοητείας που ασκεί στη γυναίκα.

Στην τελευταία ταινία του, το *Κουράστηκε να σκοτώνω τους αγαπητικούς σου*, συνεχίζοντας να βαδίζει στο δρόμο της αφηγηματικής μυθοπλασίας, ο Παναγιωτόπουλος περιστρέφεται γι' άλλη μια φορά γύρω από την αγάπη, τη ζήλια και την απιστία που οδηγούν στην καταστροφή. Ένα ακόμα δείγμα ενός παραγωγικότατου σκηνοθέτη που δεν εφησυχάζει, ανοίγοντας διαρκώς καινούριους εκφραστικούς κώδικες για να έχει τη χαρά να τους ανατρέψει στην αμέσως επόμενη ταινία του (αυτή την εποχή ο σκηνοθέτης βρίσκεται στο στάδιο παραγωγής του νέου του φιλμ *Delivery*).

Η ταινία της ημέρας

Ο εργένης (Ελλάδα, 1997)

Ένας άνδρας μαθαίνει ότι η γυναίκα του, που τον έχει αφήσει, έχει γίνει πόρνη πολυτελείας. Ξαφνικά, ο μαστροπός της εμφανίζεται και προσπαθεί να πείσει το σύζυγο ότι ανήκει σε μια ειδική κατηγορία ανδρών που δεν μπορούν να είναι μόνο κι ότι, είτε τους αρέσει είτε όχι, δουλεύουν για κείνον, μια που οι γυναίκες τους είναι γεννημένες να είναι πόρνες. Και πράγματι, η νέα γυναίκα που γνωρίζει ο ήρωάς μας τον αφήνει μετά από λίγους μήνες για να γίνει πόρνη με τη σειρά της. Είναι, άραγε, σύμπτωση;

Ο *εργένης* είναι μια ταινία που προσφέρεται όμως για πολλαπλές αναγνώσεις: ψυχογράφημα, παραβολή πάνω στο ζήτημα του γάμου, του ζευγαριού και της γυναικείας μοικείας, ερωτική ιστορία με σουρεαλιστικές προεκτάσεις, σάτιρα που χλευάζει τη μονογαμικότητα...

Κρατικά Βραβεία: Ποιότητα και Β' Ανδρικού Ρόλου (Ακης Σακελλαρίου).

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, *Cine Τώνια* Μαρκετάκη, 23:00

- Ioannis GIANNOULIS
- Vasilis KOUGIOUMTZOGLIOU
- Voula GEORGAKAKOU, Head of Hellas Film
- Maria MEGREMI
- Tassos PAVLOPOULOS, Artist
- Letteris ADAMIDIS, Journalist
- Babis AKTSOGLIOU, Film Critic
- Orestis ANDREADAKIS, Journalist
- Rigas AXELOS, Actor
- Yannis BAKOGIANNOPOULOS, Special Cinematography Advisor
- Diagoras CHRONOPOULOS, President of Greek Film Centre
- Sotiris DAOUITIS, Musician
- Frida DASKALAKI, Cinema Dept.
- Robi EKSIEL, Film Critic
- Serafim FINTANIDIS, Chief Editor
- Thanasis GENTIMIS, Journalist
- Vena GEORGAKOPOULOU, Journalist
- Takis GIANNOPOULOS, Member of the Board of Directors
- Pavlos KAGIOS, Journalist
- Akis KAPRANOS, Journalist
- Loukas KATSIKAS, Journalist
- Dimitris KOLLATOS, Film Director
- Alexandros KOLLATOS, Film Director
- Velissarios KOSSIVAKIS, Distributor
- Thodoris KOUTSOGIANNPOULOS, Film Critic
- Manolis KRANAKIS, Journalist
- Andreas KRAUSE, Journalist
- Thanos LAMBROPOULOS, Producer
- Costas LAMBROPOULOS, Producer
- Sotiris LAMBROPOULOS, Production Director
- Yiannis LABROU
- Poly LIKOURGOU, Journalist
- Nikos PANAGIOTIDIS
- Ninos Fenek MIKELIDIS, Film Critic
- Christos MITSIS, Film Critic
- Antonis MOSCHOVAKIS, Film Critic
- Elena NEOFOTISTOU, Journalist
- Dimitra NIKOLOPOULOU, Journalist
- Panagiotis PANAGOPOULOS, Journalist
- Zinos PANAGIOTIDIS, Distributor
- Yiannis RAOUZEOS, Journalist
- Nikos SEKERIS, Producer
- Rozita SOKOU, Film Critic
- Yorgos SPENTZOS, Distributor
- Panagiotis TIMOGIANNAKIS, Film Critic
- Iason - Pavlos TRIANTAFILLIDIS, Film Critic
- Stamatias TSAROUCHAS, Film Director
- Andreas TIROS, Film Critic
- Ioannis TZIOTIS, Member of the Board
- Yorgos TZIOTZIOS, Distributor
- Takis VEREMIS, Distributor
- Iliana ZAKOPOULOU
- Ioannis ZOUBOULAKIS, Journalist
- Dimitris SOFIANPOULOS, Vice President
- Yorgos BRAMOS, Special Advisor
- Niki KATSANTONI, Journalist
- Periklis HOURSOGLOU, Film Director
- Konstantinos KAIMAKIS, Film Critic
- Yiannis MOUGOLIAS, Journalist
- Thanos ANASTOPOULOS, Film Director
- Stella THEODORAKI, Producer
- Costas FILAKTIDIS, Sound
- Yiannis DRAKOULARAKOS, Cinematographer
- Maria KATSOUNAKI, Journalist
- Takis ZERVOULAKOS, Cinematographer
- Nikolas SPANOS, Film Director
- Evagelia ANDREADAKI, Actress
- Sofia SOTIRIOU, Actress
- Yiannis DALIANIDIS, Film Director
- Yiannis FRAGOLIS, Film Critic
- Lida GALANOU, Distributor
- Dimitris PANAYOTATOS, Film Director
- Valios MACHMOUES, Journalist
- Vicky CHASANDRA, Scriptwriter
- ILIAS SKANTZIKAS
- Zaharias KEFALOGIANNIS, Actor
- Christos KITSELIS
- Alexandros PAPAILIOU, Film Director
- Alexander VOULGARIS, Film Director
- Niki PALIKARAKI, Actress
- Grigoris KOKKINAKIS, Producer
- Tassos BOULMETIS, Film Director
- Panos KARKANEVATOS, Film Director
- Giannis FOURKAS
- Nikos KRITIKOS
- Dimitris INDARES, Film Director
- Adrianos GEORGANTAS, Film Director
- Michalis ACHOURIOTIS, Producer
- Spiros PAPATRIANTAFILLOU, Cinematographer
- Lina MOTSIU, Costumes/Sets
- Natalia SAKKATOU, Journalist
- Nikolaos VERGETIS, Producer

ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» στηρίζει την ελληνική ταινία.

εσείς;

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

Μιχάλης Δημοπούλος

“Το Φεστιβάλ

Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

είναι ένας σταθμός στη

διαδρομή όλων αυτών των

ταινιών που παίζονται στα

φεστιβάλ όλου του κόσμου”

νούργιες ανεξάρτητες φωνές που συνυπάρχουν με τον avant-garde καλλιτέχνη Michael Snow και τον προκλητικό ιάπωνά outsider Shinya Tsukamoto.

Ο Οτάρ Ιοσελιάνι δουλεύει σαράντα χρόνια στον κινηματογράφο, μαθήτευσε δίπλα στον Ντοβζένκο και διδάχθηκε από τον Bresson, ξεκίνησε από την σοβιετική Γεωργία, πήγε κι έλιωσε τους πάγους στη Μόσχα του Λεονίντ Μπρέζνιεφ, συναντήθηκε με τον Παρατζάνοφ και τον Ταρκόφσκι, έφερε στο κουρασμένο Παρίσι το κέφι και την ορμή του. Στις διαδρομές και τα ταξίδια του, κουβαλάει ορισμένα κρίσιμα εφόδια: την ειρωνεία που τον καθαγιάζει, την Ορθοδοξία που τον απελευθερώνει, την πίκρα που διαποτίζει τη δημιουργία του, και, πάνω απ' όλα, την όρεξη για γλέντι. Ο Ιοσελιάνι είναι ένας γλεντζές της ζωής, των εικόνων και των αισθήσεων, διαρκώς έκπληκτος για το θαύμα της φύσης και την απροσδιοριστία των ανθρώπων.

Ο κινηματογράφος του Wong Kar-wai δεν προσδιορίζεται εύκολα, δεν μπαίνει εύκολα σε κατατάξεις, αντιστέκεται στις στεγανοποιήσεις. Τι είναι ο Wong Kar-wai; Ένας μεταμορφωμένος βιντεοκλιπάρ, ένας εφευρέτης εστέτ που το παίζει auteur; Ή ο «μποντλερικός» ζωγράφος των φευγαλέων στιγμών» όπως τον χαρακτηρίσε γάλλος κριτικός; Οι απόψεις μπορούν να διαφέρουν αλλά κανείς δεν μπορεί ν'αμφισβητήσει την γοητεία που εκπέμπει αυτή η μορφική πε-

θανους εκφραστικούς δρόμους, δε θεωρεί δεδομένη καμιά από τις δικές του κατακτημένες οπτικές, δε διστάζει να υπονομεύσει ακόμα και το ακριβοπληρωμένο από τον ίδιο status του auteur. Τ'ο στοιχείο αυτό, μαζί με τον παραγωγικό του οίστρο (να γυρίζει, τα τελευταία χρόνια, μία ταινία κατ' έτος), ανανεώνει και κρατάει πάντα ζωνφόρο το ενδιαφέρον όλων απέναντι σ' ένα κινηματογραφιστή που έχει δώσει το δικό του –σημαντικό και κρίσιμο– στίγμα στον κινηματογράφο μας, χωρίς πάντα να πάρει πίσω τη μίζα του.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω την ιδιαίτερη και εντυπωσιακή παρουσία του Ελληνικού Κινηματογράφου στο φετινό Φεστιβάλ με πολλούς πρωτοεμφανιζόμενους δημιουργούς που αποτελούν τη νέα γενιά του, καθώς και την αξιοπρόσεκτη επιστροφή των παλαιότερων. Ευχόμαστε, τα πρώτα σημάδια αναθέρμανσης της σχέσης κοινού και ελληνικού κινηματογράφου να οδηγήσουν σε μια ενισχυμένη ταυ-

τότητα και σε μια μη-ανατρέψιμη πορεία που θα μπορεί, χάρη και στο Φεστιβάλ, να υπερβεί τα στενά σύνορα της αγοράς μας και να ανοιχτεί, με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, σε πιο μακρινούς ορίζοντες. Πρέπει το Φεστιβάλ να βοηθήσει στην προώθηση αυτών των ταινιών, να τις δουν οι ξένοι δημοσιογράφοι και decision makers, μήπως και αγοραστούν ή προσκληθούν σε μεγάλα Φεστιβάλ.

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ
Τοιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ
Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

EUROMEDICA ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Τοιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Η κούραση της Ευρώπης κι ο κομφορμισμός της Αμερικής κλονίστηκαν απ' τους ανέμους της Ασίας· οι αισθητικοί ορίζοντες, με την ψηφιακή τεχνολογία, διευρύνθηκαν· και φάνηκε πως εκείνο που μένει να δικαιώνει τον κινηματογραφικό πολισμό, είναι η αντισυμβατικότητα και η ανησυχία των δημιουργών του.

Αντισυμβατικότητα και ανησυχία είναι τα δύο κρίσιμα μεγέθη που διαπνέουν το πρόγραμμα και του φετινού Φεστιβάλ. Αυτή η διαρκής αναζήτηση ενός κινηματογράφου που δεν επαναπαύεται στις αισθητικές του σιγουριές και δε συμβιβάζεται με τους κοινωνικούς κομφορμισμούς, ήταν ανέκαθεν –και θα είναι πάντα– ο ορίζοντάς μας.

Οι περισσότερες ταινίες του επίσημου Διαγωνιστικού Τμήματος έχουν κεντρικό τους θέμα τη γυναίκα· είναι πορτρέτα γυναικών. Δείχνουν τη θέση της γυναίκας, το υπαρκτό της άλγος, τις χαρές και τις λύπες της, την ιδιαιτερότητα και τον αιώνιο αγώνα της για ευτυχία σε μια κοινωνία-παγίδα. Είναι μια σημερινή σύμπτωση, που την υπογραμμίζουμε ιδιαίτερα.

Η Θεσσαλονίκη υπήρξε, από την αρχή της προσπάθειάς μας, ένας τόπος συνάντησης με τους βαλκάνιους γείτονες. Και φέτος οργανώνουμε το ειδικό τμήμα «Ματιές στα Βαλκάνια», που δίνει την ευκαιρία επικοινωνίας ανάμεσά μας και επαφής με μια μεγάλη γκάμα ταινιών και κινηματογραφικών ειδών – από τη σάτιρα ως το κοινωνικό δράμα, περνώντας απ' το θρίλερ και τον υπαρξιακό προβληματισμό.

Από τις άλλοτε σοβιετικές δημοκρατίες της Ασίας μάς έρχονται τα «Αστέρια της Στέπας», ένα συγκλονιστικό πρόγραμμα γνωριμίας με μια ρωμαλέα, αλλά άγνωστη, πλευρά του σημερινού κινηματογράφου

Οι «Νέοι Ορίζοντες» επαναπροσδιορίζουν φέτος τους προσανατολισμούς τους σε και-

Οι εκδόσεις του Φεστιβάλ

«Τα τελευταία δέκα χρόνια έχουμε εκδώσει περί τις 30 μονογραφίες σε έλληνες και ξένους δημιουργούς που καλύπτουν ένα μεγάλο κομμάτι της ιστορίας του εγχώριου και ξένου κινηματογράφου, παράλληλα με τα αφιερώματά μας, είτε στη διάρκεια του Φεστιβάλ είτε στη διάρκεια της χρονιάς. Οι εκδόσεις γίνονται σε συνεργασία με εκδοτικούς οίκους, με τον Κατανιώτη ή με την Αιγόκερως, ή από εμάς μόνο. Ο ετήσιος προϋπολογισμός γι' αυτές τις εκδόσεις (τέσσερις με πέντε το χρόνο) ανέρχεται σε περίπου 60.000 με 65.000 ευρώ. Οι εκδόσεις αυτές είναι ιδιαίτερα επιμελημένες, διότι ρίχνουμε το βάρος στην ποιότητα της έκδοσης, της εικονογράφησης, καθώς και στη σοβαρότητα και στην εγκυρότητα της προσέγγισης. Είμαστε σε επαφή με ξένους και έλληνες μελετητές του κινηματογράφου, έχουμε πρόσβαση σε ειδικευμένες βιβλιοθήκες, προσπαθώντας πάντα να επιλέγουμε τις σπουδαιότερες αναλύσεις για κάθε δημιουργό.»

Kitchenbar

Όλα, εδώ ...μαγειρεύονται!

breakfast
lunch
coffee
dinner
long drinks

Το επίσημο
εστιατόριο του
44^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

Αποθήκη Β' Λιμένας Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 502241 Fax: 2310 502242

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

Τσιμισκή

Μητροπόλεως

Εθν. Αμυνής

Τσόπελα

Κ.Θ.Β.Ε.

44^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μοσχοφίλερο Μπουτάρη
και Αγιωργίτικο Μπουτάρη
Για σινεφίλ και όχι μόνο.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

ARROW/GRAPES

Εξόριστοι και Μετανάστες

Αν κάποιος αναζητήσει ένα κοινό μοτίβο, γύρω από το οποίο αναπτύσσονται οι περισσότερες ταινίες του τμήματος **Ματιές στα Βαλκάνια**, τότε θα έπρεπε αν σταθεί στις ασφυκτικές κοινωνικές συνθήκες και τη μετανάστευση, δηλαδή στον αναγκαστικό για λόγους βιοπορισμού εκπατρισμό, στην αναζήτηση καλύτερης τύχης σε μια ξένη γη. Σταυροδρόμι ανάμεσα στην Δύση και την Ανατολή τα Βαλκάνια βρίσκονται σε μια διπλή θέση: από την μια πλευρά πέρασμα προς τις ευημερούσες κοινωνίες της Δύσης και από την άλλη σημείο αφετηρίας, ο τόπος από τον οποίο ξεκινούν οι παράνομοι μετανάστες, οι πατρίδες που εγκαταλείπουν.

Οι ταινίες λοιπόν του τμήματος «Ματιές στα Βαλκάνια» περιγράφουν τις ασφυκτικές συνθήκες ζωής, αναζητούν τους λόγους και τις αιτίες (όχι μόνο οικονομικές) που οδηγούν αυτούς τους ανθρώπους στον εκπατρισμό, ακολουθούν τα ίχνη τους μέσα στον χώρο, χαρτογραφούν τις διαδρομές τους, εκθέτουν τέλος τις συνθήκες ζωής στους νέους τόπους. Κυρίως επικεντρώνονται στις προσωπικές τραγωδίες, στα μικρά δράματα, στα τραύματα και στις πληγές, στα δάκρυα και στις θλίψεις, στο ανθρώπινο πρόσωπο ενός σύγχρονου φαινομένου που αλλάζει τις ισορροπίες στις κοινωνίες της Δύσης.

Αναζητώντας τους λόγους και τις αιτίες της μετανάστευσης θα πρέπει να αναφερθούμε στις πολιτιστικές που οι απόηχοι τους ακόμα αντηχούν στο εσωτερικό των κοινωνιών, στην απορύθμιση λόγω του νεοφιλελευθερισμού, στα εκτεταμένα φαινόμενα φτώχειας, στις συνέπειες των εμφυλίων πολέμων. Μια έκθεση των ανοικτών τραυμάτων που άφησε ο πόλεμος βρίσκουμε στην ταινία, *Φυτίλι* (Pjer Zalica, Βοσνία-Ερζεγοβίνη): στην μικρή κοινότητα που διαδραματίζεται μπορούμε να αναγνωρίσουμε τα χαρακτηριστικά ενός τόπου που ο πόλεμος έκανε φιλόξενο. Η ταινία *Ο Νίκι και ο Φλο* (Lucian Pintilie, Ρουμανία) επικεντρώνεται στις δυσκολίες προσαρμογής (και στις εκρήξεις του θυμικού) που προκαλούνται σε όσους μένουν α-

μετανόητα προσκολλημένοι στο παρελθόν και δεν μπορούν να προσαρμοστούν στο μέλλον, ενώ η *Οργή* (Radu Muntean, Ρουμανία) διαδραματίζεται με φόντο την απόλυτη κυριαρχία της μαφίας έχοντας ως ήρωες ένα διωκόμενο ζευγάρι που αναζητά μάταια καταφύγιο. Οι ταινίες *Casting* (Goran Radonovic) και *Ο επαγγελματίας* (Dusan Kovasevic) από την Γιουγκοσλαβία εστιάζουν η μεν πρώτη στην απελπισία και στην ηθική κρίση μιας κοινωνίας σε διάλυση, η δε δεύτερη περιγράφει τις φρούδες ελπίδες, την υποκρισία και τον συμβιβασμό όσων αντιστάθηκαν. Συντηρητισμός, η μισαλλοδοξία, ο ρατσισμός και απουσία ανοχής στο διαφορετικό είναι στο φόντο ταινιών όπως τα *Ωραία νεκρά κορίτσια* (Dalibor Matanovic) με κεντρικά πρόσωπα ένα νεαρό ζευγάρι γυναικών που βρίσκονται αντιμέτωπες με το μίσος και τις αναίτιες επιθέσεις του περιγύρου του. Σε μια ταινία όπως οι *Εμigrέδες* (Liudmil Todorov & Ivailo Hristov, Βουλγαρία) θα βρούμε ένα συναισθηματικό πορτρέτο μιας παρέας φίλων που βρίσκονται ένα βήμα πριν την μετανάστευση: ο αποκλεισμός και η αποξένωση είναι όροι για την τελική απόφαση της αναχώρησης.

Δύο ταινίες περιγράφουν τόσο την ζωή στην πατρίδα λίγο πριν την αναχώρηση, όσο και την ίδια διαδικασία της μετανάστευσης. Η

πρώτη από την Αλβανία *Γράμματα στον άνεμο* (Edmond Budina) έχει ως ήρωα έναν πατέρα που εξόριστος στην ίδια του την χώρα ακολουθεί τα ίχνη του μετανάστη γιου του στην Ιταλία. Ενώ η δεύτερη *Κάτω από τον ίδιο ουρανό* (Krassimir Krumov, Βουλγαρία) με ηρωίδα ένα κορίτσι στην εφηβεία εστιάζει τόσο στις δυσκολίες της ηλικίας όσο και στις διαδρομές της μετανάστευσης. Στους μεταφορείς, σ' αυτούς που περνούν από τα σύνορα τους λαθρομετανάστες, επικεντρώνεται η ταινία *Ανταλλακτικά* (Damjan Kozole, Σλοβενία) σκιαγραφώντας με τις έντονες γραμμές μιας τραγωδίας τόσο την απελπισία και την απόγνωση (των παράνομων μεταναστών) όσο τον κυνισμό, την ηθική έκπτωση και την εξαχρείωση (των μεταφορέων τους).

Μια ιδιότυπη εξορία, ταλανίζει τους ήρωες στην τουρκοκυπριακή *Λάσπη* (Dervis Zaim): εδώ είναι η νοσταλγία για τον γενέθλιο τόπο και η ανάγκη για υπέρβαση του εθνικού τραύματος που συναντάμε. Μια χωρίς εθνικιστικές προκαταλήψεις προσέγγιση του προβλήματος των προσφύγων (και του πολέμου που τους προκάλεσε) από την οπτική της "άλλης" πλευράς η ταινία ζητά την επιστροφή στην πατρίδα (και την επανένωση), την ειρήνη. Τέλος στο αριστουργηματικό *Μακριά* (Nuri Bilge Ceylan, Τουρκία) βρίσκουμε στο κέντρο το πρόσωπο ενός εσωτερικού μετανάστη που φθάνοντας στην Κωνσταντινούπολη αναζητά μια καλύτερη τύχη. Εδώ ο σκηνοθέτης σχεδιάζει ένα περίγραμμα των βαθύτερων συναισθημάτων της αστικής ζωής. Μέσα από την περιπλάνηση του αλλά και από την σχέση του με τον ξάδελφο του που τον φιλοξενεί αναδύονται οι βασικοί τόποι στους οποίους αναπτύσσεται η ταινία: Η βαθιά μελαγχολία της ύπαρξης, η διάβρωση του ανθρώπινου προσώπου, η μοναξιά, η σιωπή, η αποξένωση.

Υ.Γ.: Το πρόγραμμα συμπληρώνεται και από την μικρού μήκους *"C" Block Story* (Cristian Nemescu, Ρουμανία) μια ταινία που περιγράφει με χιούμορ και λεπτότητα έναν δύσκολο έρωτα στην εφηβεία.

Δημήτρης Μπάμπας

Η ταινία της ημέρας

Ο Νίκι και ο Φλο / Niki and Flo

του **Lucian Pintilie** (Ρουμανία/Γαλλία, 2003)

Κεντρικό πρόσωπο της αφήγησης είναι ο Νίκι, ένας συνταξιούχος στρατιωτικός. Ένα τραυματικό γεγονός συνιστά την αφετηρία της ταινίας: ο γιος του σκοτώθηκε σ' ένα ατύχημα από πλετροπληξία. Βυθισμένος στην μελαγχολία και την θλίψη του πένθους ο ήρωας σύντομα θα βρεθεί αντιμέτωπος μ' ένα άλλο γεγονός που υπονομεύει την προσωπική του ζωή: η παντρεμένη του κόρη Angela ετοιμάζεται μαζί στην Αμερική. Την απόφαση τους αυτή υποστηρίζει ο πατέρας του Eugen, Flo. Χωρίς σταθερότητα στην μέχρι τώρα ζωή του ο Flo είναι το αντίθετο του Νίκι: αντιμετωπίζει την ζωή με ασυγκρίτη ελαφρότητα. Όταν ο Flo θα οδηγήσει τον νεαρό ζευγάρι στο αεροδρόμιο για να ταξιδέψουν προς την Αμερική ο Νίκι θα καταρρεύσει. Ένα σημαντικό γεγονός όμως θα σηματοδοτήσει την ζωή του Νίκι: η συμμετοχή στον εορτασμό της Ημέρας των Ενόπλων Δυνάμεων.

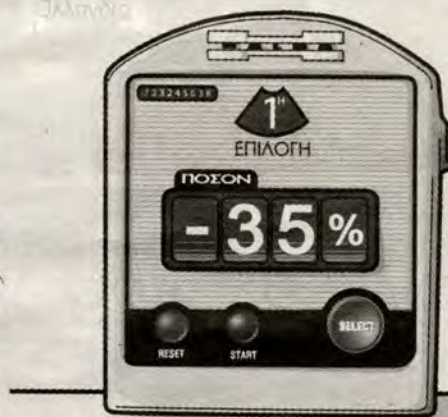
Σπουδή χαρακτήρων αλλά και μια ταινία για το πώς οι αλλαγές στην κοινωνική ή προσωπική ζωή μπορούν να υπονομεύσουν την ισορροπία και την πνευματική υγεία, η πρόσφατη ταινία του Ρουμάνου δημιουργού Lucian Pintilie αντανάκλα τις αλλαγές και την αστάθεια της μετακομμουνιστικής Ρουμανίας.

Στην πρόσφατη φιλομορφία του ο Lucian Pintilie τοποθετεί στο κέντρο των ταινιών τους τις αναταραχές, την αβεβαιότητα και την αστάθεια της νέας εποχής. Ηλικιωμένοι, απομεινάρια του κομμουνιστικού καθεστώτος και νέοι αντιμέτωποι με τα άγχη και τις πιέσεις μιας ανταγωνιστικής στο έπακρο κοινωνίας είναι οι ήρωες του. Μηροστά σ' αυτή την κατάσταση εσωτερικούς χώρους και αβεβαιότητα η μόνη στάση που μπορεί να ευδοκιμήσει είναι η "ελαφρότητα της ύπαρξης". Στην αντίθετη περίπτωση -όπως συμβαίνει με τον πρωταγωνιστή της ταινίας- οι συνέπειες είναι απρόβλεπτες και εκρηκτικές. Στην ταινία αναγνωρίζουμε ηθοποιούς του από τις προηγούμενες ταινίες. Ενώ σκηνές όπως αυτή όπου οι δύο νεαροί πρωταγωνιστές περιεργάζονται ο ένας τα γεννητικά όργανα του άλλου μετά από μια σεξουαλική πράξη είναι δείγμα της αντισυμβατικότητας του σκηνοθέτη. Η ταινία έκανε την πρεμιέρα της στο Φεστιβάλ Καννών (2003).

Δ.Μ.

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 18:00

Φθηνότερες κλήσεις στο εξωτερικό;

ΟΤΕΠΙΛΟΓΕΣ

Κερδίστε **35%** μέχρι και στις διεθνείς κλήσεις! χωρίς καμία επιβάρυνση!

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΣΟΣΤΩΝ ΜΕΙΩΣΗΣ

Έτος Μηνιαίου λογαριασμού από Διεθνείς συνδιαλέξεις (ΕΥΡΩ)	Επιλογή προορισμών (κωδών)	Ποσοστό μείωσης		
		Εργασίμες ημέρες	Παύση απασχόλησης	Σαββατοκύριακο
Μέχρι 6	1 χώρα	-5%	-10%	-25%
	2-3 χώρες	-3%	-7%	-15%
Από 6 μέχρι 9	1 χώρα	-10%	-15%	-30%
	2-3 χώρες	-8%	-12%	-20%
9+	1 χώρα	-15%	-20%	-35%
	2-3 χώρες	-13%	-17%	-25%

Τώρα με τον ΟΤΕ, έχετε επιλογές! Γιατί ο ΟΤΕ, σας προσφέρει οικονομικότερες κλήσεις προς σταθερά τηλέφωνα στο εξωτερικό, δημιουργώντας αποκλειστικά για σας ένα πρωτοποριακό Πακέτο Σταθερής Τηλεφωνίας, τόσο ευέλικτο, ώστε να προσαρμόζεται ανάλογα με τις ανάγκες σας.

Κάντε λοιπόν την επιλογή σας! Ζητήστε τώρα τις ΟΤΕΠΙΛΟΓΕΣ, μόνο από τον ΟΤΕ! Επιλέξτε από 1 μέχρι και 3 χώρες στο εξωτερικό και κερδίστε έως και 35% μείωση στο σύνολο των διεθνών κλήσεων. Και όλα αυτά, χωρίς καμία επιβάρυνση.

αποκτήστε τις:

Καλέστε στο **134**

Δίκτυο Καταστημάτων **ΟΤΕ**

ote.hop.gr

ΟΤΕΠΙΛΟΓΕΣ ανταμείβει τις επιλογές σας!

ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ **GERMANOS**

Ανακαλύπτοντας μια νέα (κινηματογραφική) ήπειρο

Καζακστάν, Τουρκμενιστάν, Κιργισία, Τατζικιστάν, Ουζμπεκιστάν: η βαθιά Ανατολή της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, το Ισλαμικό της υπογαστρίο. Μια άλλη άγνωστη (κινηματογραφική) ήπειρο που περιμένει να ανακαλυφθεί.

Χαρτογραφώντας τον αχανή χώρο αυτής της κινηματογραφικής στέπας ορισμένες διευκρινιστικές παρατηρήσεις. Τα σινεμά αυτών των χωρών (και κυρίως οι δημιουργοί τους) αναπτύχθηκε και ανδρώθηκε κάτω από την προστατευτική ομπρέλα των Σοβιετών. Έτσι οι σχέσεις με το πιο ανήσυχο και αντισυμβατικό ρεύμα του σοβιετικού (κυρίως ρωσικού) κινηματογράφου υπήρξαν στενές: οι επιρροές από τους κλασικούς είναι εμφανείς. Η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης συνοδεύτηκε τόσο από την επικράτηση φαινομένων, όπως η μαφία και η ηθική κρίση όσο και από την οικονομική δυσανεξία. Η ισλαμική ταυτότητα αυτών των δημοκρατιών, εν υπνώσει την σοβιετική περίοδο, αρχίζει να αντανάκλαται στις ταινίες μόλις πρόσφατα. Επιρροές από τις μεθόδους και τους τρόπους, από τον νεορεαλισμό του ιρανικού σινεμά, μπορούν να αναζητηθούν κυρίως στην πρόσφατη παραγωγή.

Αυτό όμως που είναι κεντρικό σ' αυτές τις ταινίες—πέρα από τις σινεφίλ αναφορές, τις κοινωνικές συνθήκες και το ιστορικό παρελθόν—είναι το ίδιο το τοπίο, ο αχανής χώρος της στέπας: η αίσθηση του άπειρου, η απρόσμενη εγγύτητα και οι στενές σχέσεις που δημιουργούνται από το χώρο (Ο μικρός αδελφός), η νομαδική ζωή (Παράδεισος, Δρόμος), η μοναχικότητα (Καρδιογράφημα), η μελαγχολία ενός ανθρώπου καθώς βρίσκεται μόνος στην μέση αυτού του συντριπτικού τοπίου. Αυτός ο χώρος, η ασιατική έρμης, η στέπα, αυτό το περιβάλλον, επιβάλλει κινηματογραφικούς ρυθμούς, διαμορφώνει την ψυχολογία των χαρακτήρων, είναι το

φόντο αλλά και η ίδια ιστορία, επιβάλλει συναισθήματα: είναι η επιφάνεια της εικόνας αλλά και ο βαθύτερος πυρήνας της.

Τρεις Δημιουργοί

Στις δύο ταινίες του ο Ermek Shinarbaev προσφέρει δύο διαφορετικές εκδοχές της κινηματογραφικής εικόνας: Η εκδίκηση είναι μια ταινία όπου τα μυθολογικά στοιχεία, το φιλοσοφικό δοκίμιο και η τραγωδία διαπλέκονται για να απεικονισθούν οι πολλαπλές εκφάνσεις ενός αρχέγονου κακού, της εκδίκησης, ενώ η δεύτερη Μια θέση στο τρικογχο / Η ζωή θέλει θάρρος είναι ένα χαλαρό σκιαγράφημα συναισθημάτων με τους τρόπους του ρεαλισμού για μια δύσκολη νεότητα σε μια δύσκολη εποχή. Ο Aktan Abdykalikov στην αυτοβιογραφική (!) του τριλογία (Η κόυνια, Ο θετός γιος, Μαίμου) παρακολουθεί έναν πρόσωπο από τα πρώτα χρόνια της παιδικής ζωής μέχρι τα τελευταία της νεότητας. Ο οικογενειακός περίγυρος, οι σχέσεις με τους φίλους, η δύσκολη εφηβεία: αυτό που ενδιαφέρει τον σκηνοθέτη είναι να ακολουθήσει τα ίχνη των συναισθημάτων, να συλλάβει τις φευγαλέες στιγμές της μελαγχολίας ή της χαράς, να παρακολουθήσει τις αόρατες και αφανείς διαδικασίες της συναισθηματικής ωρίμανσης, να καταγράψει εν θερμώ τα μεγάλα ή τα μικρά δράματα της ψυχής και της καρδιάς που διαμορφώνουν ένα πρόσωπο. Τέλος ο Daresshan Omiibaev στις ταινίες του Καλοκαιρινή ξέστη, Καίράτ και Καρδιογράφημα απεικονίζει με λιτότητα όλη αυτή την απροσδιόριστη ανάμειξη παιδικής ανεμελιάς και θλίψης, την σιωπηρή μελαγχολία, την μοναχικότητα, που επιβάλλει το τοπίο της στέπας στους ανθρώπους που το κατοικούν. Τα νεανικά πρόσωπα των ταινιών του είναι ανεξίτηλα σηματομεμένα από την άφατη μελαγχολία του τοπίου.

ΠΑΙΖΟΝΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ:

• Cine Φρίντα Λιάπνα, 15:30

Uzbek Express

του Veit Helmer (Ουζμπεκιστάν, 2002)

Ο ρήτορας / Voiz

του Yusup Razikov (Ουζμπεκιστάν, 1998)

• Cine Φρίντα Λιάπνα, 18:00

Ένας άγγελος στα δεξιά /

Farishtay kifti rost

του Djamsheh Usmonov (Τατζικιστάν, 2002)

• Cine Αριστοτέλειον, 18:30

Η βιογραφία ενός νεαρού

ακορντεονίστα / Kozymnin karazy

του Satibaldy Narymbetov (Καζακστάν, 1994)

Ο Ι Τ Α Ι Ν Ι Ε Σ Τ Η Σ Η Μ Ε Ρ Α Σ

Μην κλαις / Jylama

του Amir Karakulov (Καζακστάν/Ταπωνία, 2003)

Κεντρικό πρόσωπο της ταινίας είναι Μαίρα. Ζει σ' ένα απομονωμένο χωριό του Καζακστάν. Είναι τραγουδίστρια της όπερας αλλά ένα πρόβλημα υγείας την έχει θέσει σε κατάσταση προσωρινής αργίας: της έχει απαγορευθεί αυστηρά να τραγουδήσει για ένα χρόνο. Ζει μαζί με την μικρή της ανιψιά, την Bibinur και την γιαγιά της. Την ζωή της την σκιάζουν τα προβλήματα υγείας του κοριτσιού: οι πνεύμονες της είναι ολοκληρωτικά κατεστραμμένοι. Η έλλειψη χρημάτων για να αγοράσουν φάρμακα συνιστά ένα πρόβλημα που η Μαίρα θα το λύσει πουλώντας τα κοστούμια της από την όπερα, στο τοπικό παζάρι και δίνοντας αίμα. Όμως η κατάσταση της μικρής Bibinur διαρκώς χειροτερεύει και το αναπόφευκτο είναι προ των πυλών. Η τελευταία επιθυμία της μικρής είναι να ακούσει την θεία της να τραγουδά. Η ταινία κατά ένα παράδοξο τρόπο βρίσκεται στην ίδια επικράτεια με τις ταινίες του Δόγματος: ψηφιακή κάμερα, φυσικοί φωτισμοί, απουσία οποιαδήποτε σκηνοθετικής παρέμβασης στην διαμόρφωση των χώρων, κάμερα στο χέρι, μια πολύ έντονη αίσθηση ρεαλισμού. Αναμφίβολα μπορούμε να διακρίνουμε τα χαρακτηριστικά ενός ντοκιμαντέρ στον τρόπο που διαδραμώνει ο σκηνοθέτης την αφήγηση αλλά και στην κινηματογράφηση (ιδιαίτερα σε σκηνές όπως της αιμοδοσίας ή τοπικής αγοράς). Είναι ακριβώς αυτό που απομακρύνει τα οποία μελοδραματικά στοιχεία από την αφήγηση επιτρέποντας τον θεατή να προσηλωθεί στο πρόσωπο της ηρωίδας και στον μάταιο (!) αγώνα που δίνει: στην τραγουδίστρια μπορούμε να διακρίνουμε ευγένεια ψυχής και ένα πνεύμα αυτοθυσίας, στοιχεία εξαιρετικά σπάνια στη σημερινή εποχή.

Μια ταινία για την μεγαλοψυχία και την ανιδιοτελή προσφορά, για την ανεκτίμητη αξία ενός δώρου που προέρχεται από τα βάθη της ψυχής και της καρδιάς.

Μονά και ζυγά / Kosh ba kosh

του Bakhtiar Khudoynazarov (Τατζικιστάν, 1993)

Το Ντουςαμπέ είναι μια επικίνδυνη πόλη: Τυροβολισμοί, ήχοι από βολές πυροβολικού, πτώματα που πλέουν στο ποτάμι. Όμως μια ομάδα ανδρών αψηφούν όλα αυτά: είναι αφοσιωμένοι στο παιχνίδι. Όταν ο Donai έχει χάσει όλα τα λεφτά του στα ζάρια, τότε ποντάρει όλα τα υπάρχοντά του και τα χάνει. Ο κερδισμένος Ibrahim δεν είναι και ιδιαίτερα ικανοποιημένος, αφού τίποτε από τα υπάρχοντά του δεν είναι άξια λόγου. Ωστόσο ξαφνικά εμφανίζεται η Mira, η νεαρή κόρη του Donai και ο Ibrahim, απαιτεί να του παραδοθεί. Όμως ο Daler, ένας από τους άνδρες που συμμετείχαν στο παιχνίδι, την "κλέβει". Καθώς ο Daler σκεύη την γοητεία του στην Mira, αυτή του ανταποδίδει όλες τις εύνοιες και τις χάρες. Βρίσκοντας καταφύγιο σ' ένα τελεφερίκ, οι δύο ερωτευμένοι εν μέσω πολέμικης ατμόσφαιρας ζουν τις ευδαιμονίες του έρωτα. Βιώνουν δηλαδή το αδύνατο: μια νησίδα ευτυχίας μέσα στο χάος και στην δίνη του πολέμου. Επικεντρώνοντας σε μια ομάδα χαρακτήρων, ο σκηνοθέτης εστιάζει τόσο στο παράλογο όσο και στην φάρσα, χωρίς όμως ποτέ να χάνει την αίσθηση του περιγυρίου. Στο φόντο της δραματικής πλοκής υπάρχει ένας αιματηρός εμφύλιος πόλεμος που ταλάνισε το Τατζικιστάν: τα γυρίσματα έγιναν το 1992 όταν ισλαμιστές φονταμενταλιστές μαχόταν τις δυνάμεις του πρώην κομμουνιστή ηγέτη Ναμπίγιεφ. Αν και οι κεντρικοί χαρακτήρες της ταινίας μοιάζουν να υπάρχουν ερήμην των προηγούμενων, ρίχνουν βαριά την σκιά τους. Γνωστός στο ελληνικό κοινό από την ταινία Luna Park ο σκηνοθέτης έχει μια ικανότητα να αναδεικνύει τα ιδιαίτερα οπτικά στοιχεία που υπάρχουν σε κάθε κατάσταση. Οι καθρέφτες (ή οι επιφάνειες που αντανακλούν τα πρόσωπα), οι ασυνήθιστες γωνίες λήψης, το παιχνίδι με τις σκιές, η κίνηση της κάμερας και οι κινήσεις των χαρακτήρων μέσα στο κάδρο, η αξιοποίηση των ιδιοπεριοτήτων των χωρών (όπως του τελεφερίκ), συνιστούν στοιχεία του σκηνοθετικού ύφους.

Μια ερωτική ιστορία που υπερίπταται μιας πόλης απεικονίζεται σ' αυτή την βραβευμένη με Αργυρό Λέοντα του Φεστιβάλ Βενετίας (1993) ταινία.

Aktan Ablykalykov

Ασάν-Οουσέν / Assan-Usson

(Κιργιστάν, 1997)

Δύο αδέρφια κουβαλάνε κουβάδες νερό από την πηγή στο σπίτι. Τσακώνονται. Όμως ένας παπούς τους ηλσιάζει και τους συμφιλιώνει. Ενώ να παράλληλα τους δείχνει ένα νέο τρόπο για να ξεπερνούν τις δυσκολίες της ζωής. Μια ταινία για την δύναμη της συνεργασίας και της αλληλοβοήθειας.

Ο θετός γιος / Beshkempir

(Κιργιστάν/Γαλλία, 1988)

Πορροπώντας επιδέξια ανάμεσα στο εθνογραφικό ντοκιμαντέρ και στην ταινία μυθοπλασίας, η σκηνοθεσία αναδεικνύει την σχέση του νεαρού ήρωα και της αγροτικής κοινότητας σε κεντρικό στοιχείο. Ταινία στοχασμού πάνω σ' ένα πολιτισμό, αλλά ταυτόχρονα και ταινία γι' ένα χαρακτήρα, Ο θετός γιος περιγράφει, μέσα από την οπτική της παιδικής ηλικίας, την σχέση του ατόμου με την κοινότητα: Ανακαλύπτοντας ο νεαρός ήρωας την πραγματική του ταυτότητα -ότι δηλαδή είναι υιοθετημένος- αισθάνεται αποκομμένος τόσο από την οικογένεια του, όσο και από την κοινότητα. Έτσι οι εικόνες μίας ειδυλλιακής παιδικής ηλικίας, σκιάζονται από κάτι που ο νεαρός ήρωας αλλά και η κοινότητα, αντιλαμβάνονται ως απουσία ταυτότητας.

Αναζήτηση λοιπόν μιας ταυτότητας -στην κρίσιμη περίοδο της παιδικής ηλικίας- αλλά και προσδιορισμός της σχέσης με τον περίγυρο (οικογενειακό ή άλλο): αυτός είναι ο πυρήνας της μυθοπλασίας. Όμως αυτό που αναδεικνύεται από αυτόν τον πυρήνα, είναι οι δεσμοί ένωσης ανάμεσα στα μέλη της αγροτικής κοινότητας, η ενότητα της. Ακριβώς αυτή η ενότητα της αγροτικής κοινότητας (αλλά και της οικογένειας) σφυρηλατείται από μια αλληλεγγύη συναισθημάτων και όχι από δεσμούς αίματος. Στο τέλος η αίσθηση του κενού που ο νεαρός ήρωας βιώνει, είναι μόνο προσωρινή: η δύναμη του χαρακτήρα του αλλά και οι τελετουργίες της κοινότητας θα προσφέρουν την τελική λύση. Στη κατάληξη της αφήγησης, ο αποκλεισμός και η συναισθηματική σκληρότητα, η ανασφάλεια και η αδυναμία αντικαθίστανται από την ένταξη -συμβολική και πραγματική- στο σώμα της κοινότητας: αφορμή για την συμφιλίωση και την επανένταξη, η τελετή μιας κηδείας.

Παρασκευή 21 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάππα, 20:30

ΕΝΑ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ

Η τριλογία - *Selkinchek* / *Η κούνα*, *Beshkempir* / *Ο θετός γιος*, *Maimil* / *Μαϊμού* - είναι στην πραγματικότητα αυτοβιογραφική. Ωστόσο ο όρος δεν θα έπρεπε να θεωρηθεί κυριολεκτικός γιατί δεν περιλαμβάνει μόνο την δική μου μοίρα αλλά επίσης και του περιγυρού μου. Και χωρίς αμφιβολία αντανάκλα η τριλογία μια συγκεκριμένη εποχή: το προσωπικό μου ταξίδι, αυτά που υπέφερα, αυτά που είναι μέσα μου. Αυτά που έχω υποστεί είναι αυτοβιογραφικά. Ήθελα σ' αυτές τις ταινίες να δείξω ότι τα πάντα έχουν αφήσει πάνω μου ένα σημάδι.

ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΓΙΟΣ

Έχω δει λίγες ταινίες που ασχολούνται με την σχέση πατέρα - γιου. Συνήθως η προτίμηση στρέφεται προς την γυναικεία / μητρική πλευρά. Όμως στην πολιτιστική μας κληρονομιά υπάρχει η πατρική σχέση και αυτή ήταν η κατεύθυνση που ήθελα να ακολουθήσω. Αν έχετε δει τις προηγούμενες μου ταινίες η εικόνα της μητέρας πάντοτε σκιάζεται λίγο και η ανδρική εικόνα βρίσκεται στο προσκήνιο. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι αρνούμαι την θηλυκή πλευρά.

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Το πιο δύσκολο είναι να επιλέξεις τους κεντρικούς χαρακτήρες. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να μην πας ενάντια σ' αυτό που εκπηγάει από την προσωπικότητα τους, αλλά να τους παρατηρήσεις πολύ προσεκτικά. Χωρίς αμφιβολία το πιο σημαντικό είναι να συλλάβεις την κατάσταση που είναι σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή της ζωής τους. Στην αρχή δεν αντιλαμβάνονται τι πρέπει να κάνουν, έτσι πρέπει να προσπαθείς να αλλάξεις πολύ μικρά πράγματα πάνω τους. Για να γίνω πιο συγκεκριμένος θα πρέπει να τους παρατηρώ για μεγάλο χρονικό διάστημα για να τους διορθώσω αργότερα. Δεν κτίζω ένα χαρακτήρα πάνω σ' ένα συγκεκριμένο ηθοποιό - τους επιλέγω και μετά προσπαθώ να τους κατανοήσω. Δεν κάνω καμιά συγκεκριμένη προσπάθεια να φέρω σ' αυτούς αισθήματα που ενστικτωδώς δεν τους ανήκουν. Κατά κάποιον τρόπο διευθύνουν αυτοί τον εαυτό τους, αναπτύσσονται μόνοι τους. Το πιο δύσκολο είναι να είσαι εξαιρετικά δεκτικός, πολύ δεκτικός και να μην συγκρούεσαι με τον κόσμο τους, με τις προσωπικότητές τους. Θα πρέπει να τους δεχτείς όπως είναι και να δουλέψεις μαζί τους.

(αποσπάσματα από συνέντευξη στο site www.wild-bunch.com)

Αξιοποιώντας ένα παλαιό έθιμο της περιοχής - μία πολύτεκνη οικογένεια προσφέρει για υιοθεσία σ' ένα άτεκνο ζευγάρι το μικρότερο παιδί της- ο σκηνοθέτης οργανώνει την αφήγηση γύρω από την παιδική ηλικία και τις συναισθηματικές περιπλοκές που την συνοδεύουν.

17:30
γραφείο

17:40
σινεμά

παίζει κέντρο!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

PHOTOTECH
ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΣΕ
30"

- Εμφάνιση - εκτύπωση φωτογραφιών σε 30"
- Φωτογραφίες διαβατηρίων & ταυτότητας.

**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
BΙΝΤΕΟΛΗΨΕΙΣ**

- Φωτογράφιση - βιντεοσκόπηση γάμων, βαπτίσεων & επαγγελματικών εκδηλώσεων.
- Διαφημιστική φωτογραφία - κατάλογοι προϊόντων.
- Ειδικές λήψεις studio.

**DIGITAL
SERVICE**

- Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών.
- Εγγραφή σε CD.
- Εκτύπωση φωτογραφιών από κινητό.

**PHOTO
MARKET**

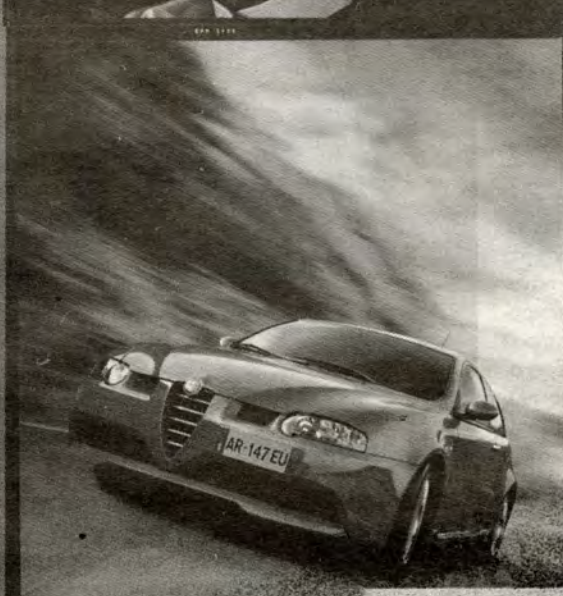
- Πώληση φωτογραφικών ειδών & αξεσουάρ.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Σόλωνος 48, Τ.Κ. 564 31 • Ηλιούπολη - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 600308 • Fax: 2310 604307 • e-mail: info@phototech.gr • www.phototech.gr

Η απόλυτη έκφραση τεχνολογίας και οδηγικής απόλαυσης Alfa Romeo.
Alfa 147 GTA, 250 ίππων. Το πιο δυνατό αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Καθαρός σπορ χαρακτήρας με τεχνολογία υψηλού επιπέδου. Σχεδιασμένη για την οδηγική απόλαυση με απόλυτο έλεγχο.

Beauty is not enough.

Έχω
τα πάντα υπό έλεγχο
εκτός από
τα συνασθητά μου.

Alfa 147 GTA

EMIKO A.E.
Μοναστηρίου 118, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 551.723, Fax: 2310 538.519
Εθνικής Αντιστάσεως 129, 551 34, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 434.585-6, Fax: 2310 434.538

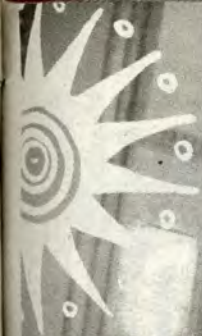

Μύθος

MYTHOS BEER

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

ARROW/GRAPHIS

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

CINE KARTAF

Σας χαρίζουμε το σινεμά!

**Δείτε στη Θεσσαλονίκη
τις καλύτερες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου!**

**Γίνε μέλος
του Φεστιβάλ
και θα έχεις:**

- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερη είσοδο στα μεγάλα events του Φεστιβάλ
- Τον κατάλογο με όλες τις ταινίες του Φεστιβάλ
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ για όλο τον χρόνο
- Εβδομαδιαία ενημέρωση μέσω E-mail για το Φεστιβάλ
- Μηνιαία αποστολή μέσω ταχυδρομείου ενημερωτικού υλικού και προσκλήσεων για τα θεματικά αφιερώματα του Φεστιβάλ

και

**Μια κινηματογραφική αίθουσα με προβολές
αποκλειστικά για τα μέλη της CINEKARTAF!**

**Συμπληρώστε ΤΩΡΑ την on-line αίτηση στη διεύθυνση
www.filmfestival.gr/cinekartaf**

ή ταχυδρομήστε το κουπόνι, μαζί με μία φωτογραφία σας, στα γραφεία του Φεστιβάλ
και θα παραλάβετε την κάρτα ταχυδρομικά στο σπίτι σας!

CINEKARTAF: 60€, Φοιτητική: 45€ • ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: 40€

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΗΜ/ΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

TAX. ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΟΛΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΚΙΝΗΤΟ

E-MAIL

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Για περισσότερες πληροφορίες: ΓΡΑΦΕΙΟ CINEKARTAF • Τηλ.: 2310 378 507, e-mail: cinekartaF@filmfestival.gr
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 10, 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

buffs. The first stop on your trip is Takeshi Kitano's blind samurai film 'Zatoichi'. The final destination will be Jim Sheridan's magical New York tale 'In America'. In between there will be 200 films, from young talents like Manish Jha to masters Wong Kar Wai, Otar Iosseliani and Joao Cesar Monteiro. While the festival travels to Central Asia, it won't neglect local stops in Greece and the Balkans.

The Argentina-India connection

Fourteen new filmmakers are in the International Competition. There's homecoming "Ana and the Others" (Argentina), controversial "Brown Bunny" (US) and soul-searching "Before Things Change" (Portugal). Four films have a French accent: "For She's a Jolly Good Fellow" (about a passive-aggressive office worker); "Little Men" (on two down-and-out men in Kazakhstan); "A Nation Without Women" (females are rare in an Indian town); "Eager Bodies" (a couple deals with illness). Also in competition are survival story "Free Radicals" (Austria), teen tale "Girlie" (Czech Republic), Calabria portrait "The Gift" (Italy); imaginative "Tiny Snowflakes" (Iran); and 1944 war film "The Last Train" (Russia).

Cross-country voyages

Greek competitors include Elisabeth Chronopoulou ("A Song is Not Enough") and Dimitris Indares ("Totally Married"). There are 26 other Greek films, such as heavyweight "Atlas: All the Weight of the World" and "Miss Julie"-inspired "Woman in Disguise". Five films have already been released, including Greek-Turkish culinary hit "A Touch of Spice". We'll introduce you to Nikos Panayotopoulos, a director who is as comfortable with the provincial music scene ("Edge of the Night") as posh Mykonos ("Beautiful People"). Also on the program are 1929 silent classic "Astero" (set to the Orchestra of Colors) and a prelude to festival president Theo Angelopoulos' Episode I: "The Weeping Meadow".

Hong Kong or bust

Wong Kar Wai is sure to attract throngs of students. In addition to this China-born, Hong Kong-based director's better-known works like "In the Mood for Love" (2000) and "Chungking Express" (1994), the festival will screen shorts - even a Lacoste commercial. Viewers will also see his first blend of East and West, 1988 gangster film "As Tears Go By". While the director is busy finishing futuristic "2046", his cinematographer Christopher Doyle ("Days of Being Wild") is due to attend. Australian Doyle will present an exhibit of 60 photo/object collages from Wong Kar Wai collaborations at the Mylos Gallery (56 Andreas Georgiou St) till November 30.

Puzzling intersection

Jury president Otar Iosseliani is in the spotlight at the 44th Thessaloniki Film Festival with a retrospective. Born in Georgia in 1934, Iosseliani studied cinema in Moscow. He broke away from social realism, often facing censorship troubles. Iosseliani put a unique stamp on world cinema with rebellious "Falling Leaves" (1967) and plotless "Pastoral" (1976). He relocated to Paris in 1982, making films with philosophical queries and a unique sense of humor, including "Chasing Butterflies" (1992) and recent "Monday Morning" (2002). We'll see his other side in epic documentary "Georgia, Alone".

Trainspotting

45 films make up this year's cutting edge New Horizons section. There you'll find "Identity Kills", about a 24-year-old who tries to adapt a new personality, "The Magic Gloves", the tale of an Argentine chauffeur observing abrupt changes of fortunes and "Milwaukee Minnesota", on a fisherman who can hear fish. Past Silver Alexander-winner Dito Tsindzadze ("Lost Killers") returns with "Schussangst".

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ SHOT

44th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

FRIDAY 21 NOVEMBER 2002 • N. 135

Film Festival leaves the station

Wong Kar-Wai

Otar Iosseliani

Nikos Panayotopoulos

Holy men populate both South Korean "Spring, Summer, Fall, Winter and Spring..." and "Travelers and Magicians". "The Good Old Naughty Days" explores the early innocence of pornography. New Horizons will focus on Canada's innovative Michael Snow and Japan's imaginative Shinya Tsukamoto. Snow is known for his experimentation, whether with a 45-minute zoom or a swiveling camera. There will also be an exhibit by Snow at the Macedonian Museum of Contemporary Art November 22-December 7. Tsukamoto is best known for his 1989 "Tetsuo", about a man whose body becomes metallic. He isn't confined to science fiction however. In his most recent film, "A Snake in June", an unhappily wed woman receives a compromising photo of herself. Whether set in an Asian no man's land ("Ramblers") or cut-off fjord ("Noi Albino"), viewers would be wise to explore New Horizons.

In February, cinema lost Portuguese filmmaker Joao Cesar Monteiro. Thessaloniki presents five works of this inquisitive creator. Monteiro started out in the oft-misunderstood profession of film critic in the 1970s, before studying film in London. After his second film "Silvestre" won him acclaim in 1981 and his style took shape, he began appearing in his films as Joao de Deus. God often shows up in his titles, while metaphysical debates are contained within.

The Balkan route

The new Balkan Fund for regional screenwriting will be held November 21-24, as a dozen screenwriters feverishly pitch their stories. On the last day fund recipients will be announced. Meanwhile thirteen regional films are in the festival, ranging from "Uzak" (Nuri Bilge Ceylan's moving story of an Istanbul photographer) and "Fine Dead Girls" (two lesbians face intolerance) to Goran Radovanovic's revealing doc "Casting".

Watch your Steppe

Familiar with Kyrgyzstani, Kazakhstani, Uzbekistani or Tadjikistani cinema? The festival will change all that with 27 Stars of the Steppe films. Check out how directors from these newly-independent countries express their world. They range from 1988 USSR production "July" and recent Tadjikistan/Japan co-production "Don't Cry" to 13th century epic "The Fall of Ottrar" and youth profile "The Chimp".

Journey into the past

The French Cinematheque has yielded "L'hirondelle et la mesange" (1920, Andre Antoine), "Wild Oranges" (1924, King Vidor), "Saga of Anatahan" (1953, Josef von Sternberg flick with Marlene Dietrich), "India, Matri Bhumi" (1957-59, Roberto Rossellini) and "An-Nil Oud Hayat" (1968, Youssef Chahine).

Special stops

The program also includes Copenhagen love story "Danish Reconstruction", Korean serial killer mystery "Memories of Murder" and a look at 1979 Pakistan in "Silent Waters". Special Screenings directors include Wang Xiaoshuai, Gus Van Sant, Marco

Tulio Giordana, Jacques Rivette, Manoel de Oliveira and Marco Bellocchio. Thai director Pen-ek Ratanarung considers suicide and accidental death in "Last Life in the Universe".

Tickets, please!

What filmmaker couldn't use a 37,000 euros Golden Alexander? The jury responsible for such November 29 awards also includes Crete-based director of photography Walter Lassally, Chinese director Xiaoshuai ("Beijing Bicycle", Golden Alexander winning "Ten Days"), Greece-based Russian actress Tamilla Koulieva ("Vassiliki"), Iran's Jafar Panahi ("The Circle", "Crimson Gold"), Swiss director Jean-Francois Amiguet ("A sud des nuages") and prominent Egyptian film critic Samir Farid.

Hop off the car

Intrigued by the funny man on the poster? He's by artist Tassos Pavlopoulos, who has a keen eye for Greek popular culture - pimply and all. There's an exhibit at the Kalfayan Gallery November 22-December 3.

The info caboose

Public screenings are at the Olympion Cinema (including Pavlos Zannas) in Aristotle sq., the Provlita (Pier) Cinemas and the Aristoteleion Cinema (near the White Tower). Press screenings are at the Plateias Alpha Odeon, Cinema 2. Warehouse C meets (nearly) 24 journalists' needs, including a foreign press office, coffee and alcohol. The video room is found within the Pier Cinema Museum, while administrative, PR and New Horizons offices are in the Port Authority Administration building (diagonal from Warehouse C).

Angelike Kor

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 135 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΝΤΙΝΗΣ, ΑΡΗΣ ΚΑΒΑΤΖΙΚΗΣ, ΔΑΤΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΓΚΕΛΥ ΜΑΔΕΜΛΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΚΟΣ-ΕΝΤΥΡΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

